

รายงานการประชุมวุฒิสภา
ครั้งที่ ๑/๒๕๕๓ (วิสามัญ) ชุดที่ ๑
วันอังคารที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๕๓
ณ พระที่นั่งอนันตสมาคม
เริ่มประชุมเวลา ๑๕.๐๕ นาฬิกา

ประธานวุฒิสภา : วันนี้มีสมาชิกมาประชุม ๘๘ คน เป็นองค์ประชุมแล้ว ข้าพเจ้าขอเปิดประชุมต่อไป เรื่องที่จะแจ้งให้ที่ประชุมทราบ คือ ได้รับหนังสือจากประธานสภาผู้แทนความว่า ตามที่สภาทั้งสองได้ตั้งคณะกรรมการร่วมกันศึกษาระเบียบวิธีพิจารณาพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวงทบวงกรม (ฉบับที่ ๓๒) พ.ศ. ๒๕๕๓ ซึ่งวุฒิสภาดังมีแก้ไขเพิ่มเติมนั้น ในคราวประชุมสภาผู้แทนครั้งที่ ๑๒/๒๕๕๓ (วิสามัญ) ชุดที่ ๑ วันศุกร์ที่ ๓๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ ที่ประชุมสภาผู้แทนได้ลงมติเห็นชอบด้วยร่างพระราชบัญญัติตามที่คณะกรรมการร่วมกันได้พิจารณาแล้วจนที่ประชุมรับทราบ

ประธานวุฒิสภา : ต่อไปข้าพเจ้าขอให้ท่านรับรองรายงานการประชุมวุฒิสภาครั้งที่ ๑ และ ๔/๒๕๕๓ (วิสามัญ) ชุดที่ ๑ ท่านผู้ใดจะขอแก้ไขประการใดหรือไม่

ไม่มีสมาชิกขอแก้ไขประการใด

ประธานวุฒิสภา : ถ้าไม่มีผู้ใดขอแก้ไขประการใด ข้าพเจ้าถือว่าที่ประชุมรับรองรายงานทั้ง ๒ ครั้งนี้แล้ว

ต่อไปพิจารณาร่างพระราชบัญญัติอนุมัติพระราชกำหนดพิทักษ์ทรัพย์ชั่วคราว (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๓ พ.ศ. ๒๕๕๓ ซึ่งสภาผู้แทนลงมติให้ใช้ได้แล้ว

บันทึก

เรื่อง การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติอนุมัติพระราชกำหนด พิกัดอัตรา-
ศุลกากร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๓ พ.ศ. ๒๕๖๓ ซึ่งส่งรายชื่อแทนพิจารณาอนุมัติ
ให้ใช้ได้แล้ว

ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติอนุมัติพระราชกำหนด พิกัดอัตรา
ศุลกากร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๓ พ.ศ. ๒๕๖๓ ซึ่งเสนอโดยคณะรัฐมนตรี
ที่ประชุมสภาผู้แทนได้พิจารณาและลงมติรับหลักการ แห่ง พระราชบัญญัติ-
ฉบับในคราวประชุมครั้งที่ ๑๒ / ๒๕๖๓ (วิสามัญ) ชุดที่ ๑ วันศุกร์ที่ ๑๑
กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓ และอนุมัติให้พิจารณารวดเคี้ยว ๓ วาระ ในที่สุดได้ลง
มติให้ใช้ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ และให้นำเสนอต่อวุฒิสภาเพื่อ
พิจารณาต่อไปตามรัฐธรรมนูญ

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

บันทึกหลักการและเหตุผลประกอบร่างพระราชบัญญัติอนุมัติ พระ-
ราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๓ พ.ศ. ๒๕๖๓

หลักการ

อนุมัติพระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๓

เหตุผล

โดยที่ได้มีพระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๓
ประกาศใช้เป็นกฎหมายตั้งแต่วันที่ ๗ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๓ ไปแล้ว รัฐบาล
จึงขอเสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เพื่อให้เป็นไปตาม ที่บังคับไว้ใน รัฐธรรมนูญ
แห่งราชอาณาจักรไทยมาตรา ๑๕๓

LIRT

ร่างพระราชบัญญัติอนุมัติพระราชกำหนดพิกัตอัคราศักดิ์ถาวร

(ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๓

พ.ศ. ๒๕๕๓

.....
.....
.....
.....
.....

โดยที่เป็นการ สมควร อนุมัติ พระราชกำหนดพิกัตอัคราศักดิ์ถาวร
(ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๓ ตามความในมาตรา ๑๕๓ ของรัฐธรรมนูญแห่ง
ราชอาณาจักรไทย

.....
.....

มาตรา ๓ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติอนุมัติพระ-
ราชกำหนดพิกัตอัคราศักดิ์ถาวร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๓ พ.ศ. ๒๕๕๓”

มาตรา ๔ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศ
ในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๕ ให้อนุมัติพระราชกำหนดพิกัตอัคราศักดิ์ถาวร (ฉบับที่ ๒)
พ.ศ. ๒๕๕๓

.....
.....

(สำเนา)

พระราชกำหนดพิทักษ์ตราศุลกากร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๓

ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช

รังสิต กรมขุนชัยนาทนเรนทร

ผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์

ให้ไว้ ณ วันที่ ๘ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๓

เป็นปีที่ ๕ ในรัชกาลปัจจุบัน

โดยที่เมื่อการคุ้มครองแก้ไขเพิ่มเติมพิทักษ์ตราศุลกากร ซึ่งจะต้อง
ได้รับพิจารณาโดยคณะรัฐมนตรี เพื่อรักษาผลประโยชน์ของแผ่นดิน

พระมหากษัตริย์ อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๕๑ ของ
รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราช
กำหนดฉบับนี้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๓ พระราชกำหนดนี้เรียกว่า “พระราชกำหนดพิทักษ์ตรา
ศุลกากร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๓”

มาตรา ๔ พระราชกำหนดนี้ ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันประกาศในราช
กิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความแต่ละข้อความในช่องอัตราอากร ของ ประเภท
ที่ ๓ (ข) และ ๕๑ แห่งพิทักษ์ตราอากรขาเข้าต่อท้ายพระราชบัญญัติพิทักษ์ตรา
ศุลกากร (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๕๔๘ และในช่องอัตราอากรของประเภท
ที่ ๓๕ (ก), ๓๕ (ข) ๓ (๓) (๒) (๓), ๓๕ (ข) ๒ (๓) (๒) (๓) และ
๓๕ (ค) แห่งพิทักษ์ตราอากรขาเข้าต่อท้ายพระราชบัญญัติพิทักษ์ตราศุลกากร
(ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๕๔๘ ซึ่งแก้ไขโดยพระราชกำหนดพิทักษ์ตราศุลกากร

พ.ศ. ๒๕๑๒ และให้ใช้ความและศักระในข้ออธิปไตยของอธิปไตยของอธิปไตย ซึ่งอยู่ภาย
พระราชกำหนดนั้นแทนสำหรับแต่ละประเทศ ที่กำหนดได้ใน ข้อ ประโยชน์ ที่ให้
พิกัดอธิปไตยของอธิปไตย

มาตรา ๕ ให้เพิ่มความต่อไปเป็นรายการ (๑) และ (๒) ในข้อ
รายการของประเภทที่ ๕๑ แห่งพิกัดอธิปไตยของอธิปไตยต่อท้ายพระราชบัญญัติ
พิกัดอธิปไตยของอธิปไตย (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๕๑๑

“(๑) ยานลำตัดเมล็ดและยากล้างหัว รวมตลอดทั้งยากล้างหัวแบบ
อุปล่องรวมการกลั่นกรอง

(๒) ตัดไฟเรซมัม”

และให้ใช้ศักระและความในข้ออธิปไตยของอธิปไตยของอธิปไตย ที่กล่าว
ตามบัญญัติของท้ายพระราชกำหนดนั้นตามลำดับ

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในข้อรายการของ ประเภทที่ ๑๑๑ แห่ง
พิกัดอธิปไตยของอธิปไตยต่อท้ายพระราชบัญญัติพิกัดอธิปไตยของอธิปไตย (ฉบับที่ ๒)
พุทธศักราช ๒๕๑๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๑) ของที่ ได้รับ เขตสิทธิ์ ตาม ข้อผูกพันที่ ประเทศไทย มีอยู่ ต่อ
องค์การสหประชาชาติหรือตามกฎหมายระหว่างประเทศ หรือตามสัญญาฉบับ
นานาชาติ

(๒) ของที่ ศักดิ์เป็นที่พอใจของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง
ว่า ให้นำเข้ามาโดยไม่มีมูลค่าตอบแทนและโดยมีวัตถุประสงค์บรรเทาความ
ขาดแคลนเพื่อการสาธารณสุขทั่วไป ไม่ใช่เพื่อประโยชน์ของสมาคมหรือ
หมู่คณะบุคคล และของนั้นๆ ไม่มากเกินกว่าที่จะบรรเทาความขาดแคลน
สำหรับการสาธารณสุขนั้นๆ

(๓) ยุกตภรณ์ที่ใช้ในราชการทหาร

หมายเหตุ บทยกเลิกดังกล่าวใน ๓ รายการข้างต้นให้ใช้บังคับแก่
การส่งออกโดยอนุโลม”

มาตรา ๖ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นคำย่อว่า "ปลดากู" ในชื่อรายการของประเภทที่ ๕ (ก) แห่งพินัยคดีอาชญากรรมออกต่อท้ายพระราชกำหนดพินัยคดีอาชญากรรม พ.ศ. ๒๕๕๒

“ปลาบั้น ปลาโคก ปลากัดยี่ ปลากกกระแต และปลากอด”

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความและตัวเลข ในชื่ออัตรอากรของประเภทที่ ๕ (ก), ๒ (ข), ๔, ๖ และ ๑๑ แห่งพินัยคดีอาชญากรรมออกต่อท้ายพระราชกำหนดพินัยคดีอาชญากรรม พ.ศ. ๒๕๕๒ และให้ใช้ความและตัวเลขในชื่ออัตรอากร ตามบัญชีต่อท้ายพระราชกำหนด^{นี้}แทน สำหรับแต่ละประเภทที่กำหนดได้ในชื่อประเภทที่ในพินัยคดีอาชญากรรมออก

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกประเภทที่ ๑๒, ๑๓ และ ๒๓ (๑) แห่งพินัยคดีอาชญากรรมออกต่อท้ายพระราชกำหนดพินัยคดีอาชญากรรม พ.ศ. ๒๕๕๒

มาตรา ๙ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชกำหนด^{นี้}

ผู้รับสนอง พระบรมราชโองการ
จอมพล ป. พิบูลสงคราม
นายกรัฐมนตรี

บัญชีค่านายพระราชกำหนดผลิตภัณฑ์ทางการ
(ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๕๕๓ ขยะเข้า

ประเภท	ผลิตภัณฑ์		
	ตามราคา	ตามอัตรา	
		หน่วย	อัตรา หน่วยละ
	ร้อยละ		บาท
๓ (ง)	๓๐	กิโลกรัม	๑.๕๐
๓๔ (ก)		ลิตร	๔.๕๐
๓๕ (ข) ๓ (ข)		๑)	๗.๕๐
		๒)	๓๓.๐๐
		๓)	๓๗.๒๕
๓๕ (ข) ๓ (ค)		๑)	๓๗.๒๕
		๒)	๓๗.๕๐
		๓)	๓๕.๐๐
๓๕ (ค)		ดีครแห่งเขต กอสองบริดจ์ เขตนครหลวง ต้องเสียค่า ไม้ขยักดำ	๓๐๕.๐๐ ๕๒.๕๐
๔๐		เมตรคัน	๕๐.๐๐
๔๘ (ค)	๕		
๔๘ (ค)		ไม้ต้องเสียค่า	

บัญชีต่อท้ายพระราชกำหนดปิดอัตราสกุลกากร
(ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๕๕๓ ขยายออก

ประเภทที่	อัตราอากร		
	ตามราคา	ตามสภาพ	
		หน่วย	อัตรา หน่วยละ
๒ (ก) ๒ (ข) ๒ (ค) ๒ (ง)	ร้อยละ		บาท
		กิโลกรัม	๐.๒๕
		”	๓.๐๐
		กิโลกรัม หนึ่งทอน	๐.๓๐ ๐.๓๐

แถลงการณ์

โดยที่รัฐบาลได้พิจารณาเห็นสมควรปรับปรุงอากรศุลกากร เพื่อเป็นการส่งเสริมการทำมาหากินของราษฎรให้เป็นผลดียิ่งขึ้น และเพื่อเป็นการสนับสนุนการส่งออกสินค้าออกไปขายยังต่างประเทศ จึงได้ออกพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพิกัดอัตราศุลกากรบางประเภทเสียใหม่ ดังปรากฏในพระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๓ นั้นแล้ว ในกรณีกระทรวงการคลังขอแถลงให้ทราบทั่วกันดังนี้.

ก. สินค้าขาออก

๑. ยกเลิกอากรสินค้าหมาก ถ่านไม้ และพื้น

๒. ลดอากรสินค้า ถั่ว หอม และเกลือ

ถั่ว เปลี่ยนอัตราภาษีจากร้อยละ ๕๐ สู่ต่างค่า เป็นร้อยละ ๗ ของราคา ซึ่งทำให้อากรลดลงในขณะนั้นกว่าร้อยละ ๕๐

หอม ลดจากภาษีร้อยละ ๒๐ สู่ต่างค่า เหลือภาษีร้อยละ ๑๐ สู่ต่างค่า

เกลือ ลดจากอากร ๗๕ สู่ต่างค่า เหลืออากร ๓๐ สู่ต่างค่า

๓. ลดอากรสินค้าปลาสด คือ

ปลาทู ลดจากภาษีร้อยละ ๕๐ สู่ต่างค่า เหลือภาษีร้อยละ ๒๕ สู่ต่างค่า

ปลาหมึก ปลากะตัก ปลากุ้ง ปลาหมึก และปลาลิ้นหมู ลดจากภาษีร้อยละ ๒ บาท เหลือภาษีร้อยละ ๒๕ สู่ต่างค่า

ปลาอื่น ๆ ลดจากภาษีร้อยละ ๒ บาท เหลือภาษีร้อยละ ๑ บาท

ข. อากรสินค้าขาเข้า

๑. ยกเลิกอากรสินค้าคอกไฟเรซรั่ม

๒. เก็บอากรยาฆ่าสัตว์มดง และยาฆ่าสัตว์ ซึ่งเคยเก็บร้อยละ

LIRT

ละ ๒๕ ของราคาถัด ไม่เกินร้อยละ ในอัตราร้อยละ ๕ ของราคาเพิ่มที่
เหมือนกัน

๓. จดอากกรดินค่ากระบิ เยื่อเคย และซีเมนต์ คึย

กระบิ และเยื่อเคย เดิมเก็บร้อยละ ๒๐ ของราคา หรือกิโลกรัมละ

๓ บาท เหลือร้อยละ ๓๐ ของราคา หรือกิโลกรัมละ ๕๐ สตางค์

ซีเมนต์ ถัดจากเมตริกตันละ ๓๐๐ บาท เหลือเมตริกตันละ ๕๐ บาท

๔. สำหรับเบียร์ และสุรา ได้เพิ่มอากกรชนจากเดิมร้อยละ ๕๐
เพื่อเป็นการส่งเสริมการผลิตสินค้าเหล่านี้ภายในประเทศ

กระทรวงการคลัง

๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓

จอมพล ป. พิบูลสงคราม นายกรัฐมนตรี: รัฐบาลขอเสนอร่าง
พระราชบัญญัติอนุมัติพระราชกำหนดพิกค้อตราศุฎกากร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.
๒๕๖๓ พ.ศ. ๒๕๖๓ ซึ่งสภาผู้แทนองมติให้ ใช้ได้แต่ถ โดยมให้ถักการอนุมัติ
พระราชกำหนดพิกค้อตราศุฎกากร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๓ พระราชกำหนด
ได้ประกาศใช้เบนกฎหมายตั้งแต่วันที่ ๗ เดือนนี้ รัฐบาลจึงได้เสนอร่างพระ
ราชบัญญัติอนุมัติพระราชกำหนดดังกล่าว เพื่อให้เป็นไปตามที่บัญญัติไว้
ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๕๑

การที่ไดตราพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติม พิกค้อตราศุฎกากร ใน
กรงนี้ กเพื่อประสงค์จะส่งเสริมการทำมาหากินของราษฎรให้เป็นผลดียงชน
และเพื่อเป็นการสนับสนุนการส่งออกไปขายยังต่างประเทศ ส่วระดำคัญ
ของการแก้ไขเพิ่มเติมพิกค้อตราศุฎกากรมีดังนี้

LIRT

ก. อักษรสินค้าขาออก

- ๑. ยกเด็กอากรสินค้าขาออก ถ่านไม้และหิน
- ๒. ถดอากรสินค้า ถง หอมและเกลือ

ถ้า เป็ดยกอากรสินค้าขาออก ๕๐ สตางค์ เป็นร้อยละ ๒ ของราคา ซึ่งทำให้อากรลดลงในขณะนั้นกว่าร้อยละ ๕๐

หอม ถดจากภาษีอากร ๓๐ สตางค์ เหลืออีก ๓๐ สตางค์ เหลืออีกจากหามละ ๘๕ สตางค์ เหลือหามละ ๓๐ สตางค์

๓. ถดอากรสินค้าขาออก คือ ปลาทูตจากภาษีอากร ๕๐ สตางค์ เหลืออีก ๕๕ สตางค์ ปลาทูต ปลาทูต ปลาโคก ปลาทูตด้วย มีดอกกระแต และปลาจวด ถดจากภาษีอากร ๒ บาท เหลืออีก ๒๕ สตางค์ ปลาทูต ๆ ถดจากภาษีอากร ๒ บาท เหลืออีก ๑ บาท

ข. อักษรสินค้าขาเข้า

- ๑. ยกเด็กอากรสินค้าขาออกไฟเรกรรม

๒. เก็บอากรขาเข้าจัดแมตง และยาจำจุรา ซึ่งเคยเก็บร้อยละ ๒๕ ของราคาค้า ไม่เก็บอากรกัก ในอัตราร้อยละ ๕ ของราคาเสมอเหมือนกัน

๓. ถดอากรสินค้าขาเข้า เชื้อเคย และซีเมนต์ คือ กะปิ และ เชื้อเคย เดิมเก็บร้อยละ ๒๐ ของราคา หรืออีก ๑ บาทเหลือร้อยละ ๑๐ ของราคา หรืออีก ๕๐ สตางค์ ซีเมนต์ถดจากเมตริกตันละ ๓๐๐ บาท เหลือเมตริกตัน ๕๐ บาท

๔. สำหรับเบียร์ และสุรา ได้เพิ่มอากรขนจากเดิมร้อยละ ๕๐ บาท เพื่อเป็นการส่งเสริมการผลิตสินค้าเหล่านี้ภายในประเทศ จึงขอเสนอต่อผู้มีอำนาจเพื่อให้โปรดพิจารณาประกาศใช้เป็นพระราชบัญญัติต่อไป

๑๔.๑๐. น.

พระยาสุริยานุวงศ์ประวัติ: เถลงพระราชบัญญัติอนุมัติพระราชกำหนด

พร้อมด้วยคำสั่งของรัฐมนตรีของรัฐบาลฯ ได้ตรวจดูถูกต้องแล้ว ไม่ปรากฏว่ามี
เหตุผิดประการใดๆ อย่างไรก็ดี รัฐบาลฯ จะต้องรับผิดชอบในการ พิจารณาพระราชกำหนดฉบับ
นี้ และพระราชกำหนดฉบับนี้ ดูเหมือนรัฐบาลฯ มีความประสงค์อย่างเดียวกับที่จะ
ขยับตัวราคาสินค้าบางอย่างขึ้น การลดค่าสินค้าบางอย่างของ
รัฐบาลฯ ได้คำนึงถึงโดยรอบคอบแล้วหรือไม่ เช่น พืช กาน้ำ และหัวหอมอะไร
เหล่านี้ เรื่องเหล่านี้จะมีเหตุให้ตำหนิรัฐบาลฯ ในประเทศของเราหรือไม่
ไม่ใ้เหตุที่ควรยกข้อบัญญัติให้ส่งออกไปเช่นนั้น ขอให้รัฐบาลฯ ตอบ ๒ ข้อนี้ด้วย
๑๑,๑๑ น.

จอมพล ป. พิบูลสงคราม นายกรัฐมนตรี : เนื่องจก
รัฐบาลฯ ได้พิจารณาในเรื่องการที่จะปรับปรุงราคาอาหารและค่าธรรมเนียม ถึง
ขั้นนี้ ๆ อีก ตั้งแต่พุทธศักราช ๒๔๘๒ ในขณะนี้ได้ทำงบประมาณแล้ว ซึ่ง
ได้ผ่านสภาไปแล้ว ได้ประกาศใช้แล้ว ท่านจะทราบว่าในเดือนที่เรากำลังจะ
งบประมาณนั้น งบประมาณนั้นคือหมายความว่านโยบายของรัฐบาล
ที่จะกระทำต่อไปในปีหนึ่งๆ โดยที่ได้ส่งความคิดเห็นออกมาเป็นข้อๆ
เพราะฉะนั้นในเดือนที่งบประมาณนั้นออกมาจะทำการสำรวจดูว่า รายได้ซึ่ง
เกิดจากการผลิตพืชผลของ ประชาชนในประเทศไทย ได้มีการสมควร ที่เราจะ
แก้ไขปรับปรุงขึ้น ทั้งที่จะลดค่าขึ้น ในทางขนส่งทั้งนี้ ในทางที่จะหาตลาด
ทั้งภายในและภายนอกประเทศนี้ เราก็ได้เก็บรวบรวมเอาข้อต่างๆ ซึ่งได้
พิจารณาในการทำงบประมาณนี้ตั้งแต่กระทรวงการคลัง และในคณะ
รัฐมนตรี ก็ปรากฏว่า ข้อต่างๆ อันเกี่ยวข้องกับอาหารของสังคมได้ถูก
ได้มีประชาชนมีความต้องการบ้าง ส่งเสริมแทนบ้าง และได้ปรากฏในรายงาน
ของกรมส่งเสริมการค้า ซึ่งนักแต่คิดว่าสินค้าที่เราได้ลด ก็โดยมากก็เป็น
สินค้าราคาต่ำ การที่เรลดสินค้าบางอย่างก็เพราะเหตุว่า อย่างนี้ เรื่อง

หมาก อย่างนี้เป็นต้น ปรากฏว่าเราเก็บรายได้บหนึ่งเป็นจำนวนหมื่นเท่า
 เหนือ และนอกจากหมากนั้นเราก้ไม่ค่อยใช้ภายในประเทศ ส่วนที่นำ
 ไประดมเงิน แต่คนนั้นก็เก็บภาษีอากรอยู่เหมือนกัน แต่ที่ว่าโรงงาน
 ไม่ระดมเงิน เนื่องจกประชาชนภายในประเทศได้เพิ่มจำนวนมากขึ้น ก็ได้
 ทำลายป่าลงไป ถิ่นตายพื้นไป จนบัดนี้เป็นที่หนักใจของรัฐมากที่ข้อไป
 เอาจนเราจะไม่มีถ่านไม้ระดมเงินสำหรับใช้ รัฐบาลจึงได้ห้ามถ่านไม้ระดม
 ออกนอกราชอาณาจักร และนโยบายในการห้ามถ่านไม้ระดมออก
 ราชอาณาจักรจะต้องเป็นการถาวรต่อไปอีกนาน ก็ไม่เห็นมีความจำเป็นที่
 รัฐบาลจะได้ไว้ในพระราชบัญญัติศุลกากรที่เราจะต้องเสียภาษีอากรหรือว่าจะต้อง
 เสียในประเภทของสัตว์ หอมก๊าด และ เกษียกต์ สำหรับตัวระดมเงิน
 ปรากฏว่า ทางกระทรวงเกษตร ก็ได้ตั้งส่งเสริมให้มีการปลูกถั่วและพวมนอก
 และก็ได้ส่งออกไปขายยังต่างประเทศเป็นจำนวนมาก ปรากฏว่าในปี ๒๕๒๒
 ส่งออกไปขายในต่างประเทศทั้งหมด เป็นรายได้กว่าจะคิดที่ศูนย์หมื่นหนึ่งพัน
 ๘๐ ล้านบาท การส่งเสริมปลูกในขณะนี้หวังว่าผู้ส่งออกไปยังต่างประเทศ
 รู้ดีว่าคุณภาพและเมล็ดของเรานั้นยังดีกว่าของเรา และที่ส่งออกไปต่าง
 ประเทศก็สู้ของเราที่มาจากต่างประเทศไม่ได้ โดยที่ราคาแพงไป ทั้งคุณภาพ
 ก็หย่อนกว่าของเขา เพื่อจะส่งเสริมการเพาะปลูกสำหรับ อีกก็จะต้องหาตลาด
 ให้ส่งออกไปในต่างประเทศ ในการจะส่งออกไปยังต่างประเทศก็จะต้อง
 ให้ราคาสู้กับราคาในตลาดต่างประเทศเขาได้ เราก็ได้ตัดภาษีอากรส่งออก
 ดังที่ได้เรียนมาแล้ว สำหรับหอมก๊าดเช่นเคยอีก

ส่วนเมล็ดอื่น ปรากฏว่าเมล็ดของเรานั้นทางสหกรณ์ก็ได้พยายาม
 ส่งเสริมให้เกษตรกรผลิตขึ้น เวลานี้ส่งออกไปยังต่างประเทศ เช่นประเทศที่เป็น
 กัมพูชา แต่ว่าเมล็ดที่ปรากฏว่าราคายังสูงกว่าประเทศอื่นเขา เช่นเมล็ด
 ที่ญี่ปุ่นเขาสูงมากจากฮิปป์ ราคาก็ยังสูงกว่าราคาเมล็ดของเรา ด้วย

เหตุนี้ ถ้าเรตขของเราส่งออกนอกประเทศไม่ได้ การทำสินค้าขก็จะ
ล้มไปทุกอัน ด้วยเหตุนี้ ทางรัฐบาลจึงเห็นว่าเราควรจะช่วยประชาชนใน
การทำขนี้ ในการส่งออกไปนอก โดยลดภาษีให้ เพื่อราคาขของเรา
เราในต่างประเทศจะได้สู้ตลาดต่างประเทศเขาได้

นอกจากนี้ เกี่ยวกับเรื่องปลา ปลานกเขนเคยกิน ปลาที่
ประกาศนี้ ส่วนมากเป็นปลาที่คนเขาจับปลาในช่องทะเล คือชาวประมง
ปลานี้ไม่ค่อยมีราคา ผู้ที่จับได้ก็ทิ้งไม่เสีย เพราะเหตุว่าจะไม่ใส่เกลือ
ส่งไปต่างประเทศก็เสียค่าสารมาก สู้ไม่ทอด ถ้าโรก้นน้อย หรือเกือบไม่มี
เลย คือถ้าเหตุนี้ เราจึงขอขออกสำหรับปลาต่าง ๆ ดังที่ได้กล่าวมา
นี้ ชาวประมงจะได้ไม่ทิ้งปลาเหล่านี้ให้เสียไปโดยเปล่าประโยชน์ จึงได้
ลดค่าขตรงไปเพื่อเป็นการช่วยเหลือ นอกจากนั้นทางหอการค้าของ
ในการส่งปลาไปขายต่างประเทศก็ได้ขมาเป็นเดนมาร์กเดนมาร์ก ทางรัฐบาล
ก็ได้พิจารณาเพราะได้โดยรอบคอบเห็นเวลาหนึ่งปี และก็ได้รับการยืนยันจาก
ทางกรมเกษตรฯ เห็นเป็นการสมควรที่จะลดราคาปลาลงไปเพื่อให้เป็น
การช่วยเหลือชาวประมง

สำหรับสินค้าขาเข้า ก็ยกเลิกขรถรับค่า ดอกไม้ระดม ซึ่งเขา
เอามาทำข ค.ต.ท. สำหรับฆ่าแมลง โรคพืช และปรากฏว่าเดนมาร์กเก็บ
ภาษีอยู่เป็นจำนวนน้อย เพราะฉะนั้นก็ปรากฏว่ามีคนมาสร้าง ค.ต.ท.
ขึ้นในประเทศไทย ทางกระทรวงเกษตรฯ จึงเห็นว่าจะลดขโรคพืชเป็น
ของสำคัญสำหรับทำขการเพาะปลูกของประชาชน ท่านคงจะเห็นว่า
จำนวนเล็กน้อย เราควรจะช่วยเล็กน้อย แต่ขอจากนั้นขรถรับค่า
เหล่านี้ ขรถรับบางรายการเราเก็บ ๕ เปอร์เซ็นต์ของราคา บางอย่าง
เราก็ไม่ได้เก็บ ทั้งสองอย่างนี้ก็เป็นขรถไม่มีความสะดวกในการที่จะหา
ขรถรับจะได้พิจารณาการเก็บภาษี เพราะถ้า บางอย่างก็เก็บ บาง

อย่างก็ไม่เก็บ เพราะฉะนั้นรวมเก็บเสียทั้งหมด แล้วตัดข้อคดีภาษา
ลงไปจาก ๒๕ ลงไป เหลือ ๕ เปอร์เซ็นต์ เป็นการตั้งเสริมพวกนี้ไว้
เพื่อจะได้ใช้ยาเหล่านี้ไปกำจัดแมลง

อีกอย่างหนึ่ง เรื่องเชื้อคยซึ่งเก็บอยู่ในอัตรา ๑ บาท ก็ปรากฏว่า
อัตราภาษานับบางจังหวัดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ก็ได้รับสินค้าประเภทกระบี่
และเชื้อคยซึ่งมาจากเกาะกง และปรากฏว่าภาษาเขาถึง ๑ บาท ก็ปรากฏว่า
พวกเหล่านี้พยายามหลีกเลี่ยงไม่มาเสียภาษี และจับได้ความว่าภาษาแพงไป
เพราะฉะนั้นรัฐบาล เห็นเป็นการสมควร จะพอประณามให้ หนึ่งภาษ ในเรื่องนี้
เราจึงได้ตัดราคาลงไปตามสมควร

เรื่อง ชีเมนต์ เมื่อก่อนเก็บเมตริกตัน ๑๐๐ บาท และยกเว้นทาง
รัฐบาลห้ามมิให้นำสินค้าชีเมนต์เข้ามาในประเทศไทย และนอกจากนั้นได้
สังเกตในระยะ ๒ ปีมาแต่เดิม ปรากฏว่าได้ตั้งงบประมาณสำหรับก่อสร้าง
เป็นจำนวนมาก ทั้งก่อสร้างอาคารสถานราชการอื่น ๆ เพราะฉะนั้น
จะเห็นได้ว่าชีเมนต์ ในประเทศไทยไม่เพียงพอ ทั้งราคาก็ยังสูงอยู่ ด้วย
เหตุนี้รัฐบาลจึงเห็นว่าจะช่วยประชาชนผู้จนรวมทั้งชาติ ก็เห็นว่าควรจะ
อนุมัติให้ตั้งชีเมนต์เข้ามาจากต่างประเทศได้และในราคาที่ถูกพอสมควร จึง
ได้ตัดอัตราภาษาลงไป จริงอยู่ทางรัฐบาลได้คำนึงถึงโรงชีเมนต์ที่มีในประเทศ
นั้นเหมือนกัน ปรากฏว่ามีคนไทยเป็นจำนวนมากได้ถือหุ้นของโรงชีเมนต์
ไทยอยู่ แต่เมื่อคำนวณถึงคน ๑๘ ล้านกับคนทอดหุ้นอยู่เฉพาะบริษัทชีเมนต์แดง
เห็นว่ารัฐบาลจะต้องยอมเสียผลประโยชน์ทางคน ๑๘ ล้านซึ่งจะได้รับประโยชน์
ในการที่จะได้สร้างสาธารณสถานต่าง ๆ เหล่านี้ เพราะฉะนั้นจึงลดเหลือ
เมตริกตันละ ๕๐ บาท

สำหรับเบียร์ ถ้าก็ตามที่เราได้เพิ่มชนออก ๕๐ เปอร์เซ็นต์ของราคา
ของเบียร์เพราะเหตุว่าภาษสำหรับเบียร์แต่ละสุภาษนั้น แม้จะได้เพิ่มอัตราภาษ

LIRT

เข้กรวาที่แด้ว บั้ทแด้ว เป็นจันฉนวนมากกั้ตาม กั้ปรากฏว่จันค้าเห้ถ่าน
 ใต้เข้มาข้งประเทศเป็นจันฉนวนไม่ใช้ห้อย ห้งรวาคกั้ยังไม่สั้จะพงมากนั้ก
 โดยท้ผู้ขายคงจะตถกั้ไรลงไปให้ห้อย ด้วยเหตุค้งนเองรัฐบาจ้งเห้นว่
 ของดำหรับสุรา และเบียร์ไม่ใช้จ้งจำเป็นดำหรับมพูษย์มากนั้กดำหรับ
 ประเทศร่อน แด้วนอกจากนประเทศเรากั้ได้เริ่มผลตต้นค้าประเภทนมากชน
 ท้งในทางวิทยาศาสตร์กั้ถ่วงหน้า กระทบงออกดำหรับกรรมในคัมขี้ หม่อม
 สันทวงศ์เศ้น กั้ได้เส้นอเรื่องการท้จะให้ประชาชนได้ม้การผลตต้นสุราและเบียร์
 อย่างนชนภายในประเทศ ซ้งจะเป็นการส่งฉนวนเงินตราค้งประเทศได้ เพราะ
 ฉนวนเห้นว่จันค้าด้วยเหตุผลหลายประการค้งถ่วงมาน สุราเบียร์ไม่ใช้ของ
 จ้งจำเป็นดำหรับคนในประเทศร่อนมากนั้ก นอกจายจะกินกันเพื่อกระทำค้ว
 ให้เป็นคนเสี้ยคนมากกั้ว่ แด้วเราจ้งมารผลตได้โดยที่เรวม้ว่ค้ดค้บเพียงพอ
 กั้เป็นการค้มค้องท้จะตถเรื่องเห้ถ่าน เพื่อเป็นการส่งฉนวนเงินค้งประเทศ เพื่อ
 จ้งได้เริ่มส้นค้าภายในประเทศค้มค้ดได้เอง เพื่อเป็นการค้ดไม่ไห้ประชาชนเศี้ย
 ผู้เสี้ยคนเป็นค้คนเส้เพดในทางสุราพาไป ฉนวนจ้งได้เพิ่มภวษชน
 ในการท้ช่านส้มาท้ค้ลุ่มเกยรค้ต้งสั้ยออกซ้อหนึ่ง ค้ขบออกว่ทำไม่
 รัฐบาจ้งออกพระราชกั้กำหนดเศ้นน ซ้อเรย่นว่ในการท้เราออกพระราช
 กั้กำหนดเศ้นนตามธรรมค้าท้ว่ๆ ไปการออกพระราชบัญญัติออกกฎหมายเกยว
 ด้วการซ้ไซ้อตราภวษชวกรเห้ถ่านเป็นค้ตนโดยมากกั้จะค้ข้งทำโดยการรับค้ฉนวน
 เพราะเหตุว่เป็นการได้เศี้ย ถ้าหากจ้งร่อนเห้ถ่านได้ว่ไ้ดไปข้งประชาชน
 แด้ว เช่นเรวมออกว่จะเพิ่มภวษสุราชน ๓๐ เปอร้เศ้นค้ เราไม่ทำโดยการ
 รับค้ฉนวนโดยฉนวนค้ฉน แต่ในการท้ค้เลค้ฉนวนบริสุท้ชของค้ฉนรัฐนค้ร
 ในฉนวนนค้ฉนค้ว่จะประวาศเรารองได้ก้ฉนบ้านกัน ถ้าเราไม่ทำโดยค้ฉนค้ฉน
 กั้บริจ้อออกไป กั้จะมีการหาภว้ไรในเรองต้นค้าเห้ถ่าน เช่นยกค้ฉนอย่างเรวชน
 ภวษสุรา ๕๐ เปอร้เศ้นค้ ถ้าใครได้หรับก่อนก้ฉนช้อสุราเขาได้ อย่างค้ฉนค้

ข้อชดเชย ๒ บาท พอจนภายใน ๕๐ เปอร์เซ็นต์ตกตกตายเป็น ๓ บาท เพราะฉะนั้น การชดเชยข้อ ๒ ข้อ ๓ ก็นับว่าไม่เป็นธรรมแก่สังคม ด้วยเหตุนี้กฎหมาย รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยจึงได้บัญญัติไว้ให้รัฐบาลทำได้ ซึ่งท่าน สมาชิกก็ควรจะให้ความเห็นชอบในการพิจารณา รัฐธรรมนูญนั้นเหมือนกัน ซึ่ง มีข้อว่า กฎหมายเกี่ยวกับภาษีสรรพสามิต เป็นต้นว่าการเปลี่ยนแปลง พิภพสัตว์ภาษีสรรพสามิตก็ทำโดยพระราชกำหนดได้ ดังนั้นปรากฏอยู่ใน รัฐธรรมนูญซึ่งเข้าใจว่าคงจะเป็นในมาตรา ๓๕

๑๔. ๒๐ น.

พลโท พระอภัยสงคราม: ข้าพเจ้าขอมองความตั้งใจที่อยากจะถาม รัฐบาล คือในมาตรา ๕ หมวดอักษร ข. ซึ่งเป็นเรื่องที่ยกเว้นไม่คิดเงินภาษี อากรเกี่ยวกับเรื่องส่งของทันทีเข้ามาเพื่อจะเป็นประโยชน์แก่การค้าขายรถคัน และสิ่งของอื่นไม่เก็บสัมภาระ คือแปลว่าอนุญาตให้เข้ามาได้ในเมื่อพิกัดนี้ ได้เป็นที่พอใจรัฐบาลที่ว่าถ้าการกระทำความผิดตั้งแต่ในชั้นนี้ข้าพเจ้าจะตั้งดี อยู่ว่า ก็ในขณะนั้นในโรงพยาบาลต่าง ๆ นั้น เราขอมองจะขาดแคลนเครื่อง ประกอบหรือเครื่องเวชภัณฑ์ที่ประกอบกับโรงพยาบาล ถ้าหากว่าสิ่งของ เหล่านี้ ทางโรงพยาบาลต้องการจะส่งหรือจะขอเข้ามาเพื่อประโยชน์แก่ คนทั่วไป และติดต่อถึงคนชนวนต่างซึ่งได้รับการรักษาพยาบาลด้วย ทั้ง ทางรัฐบาลได้พิจารณาถึงบ้างหรือไม่ เพราะถ้า ถ้าตามตัวหนังสือ มาตรา ๕ อักษร ข. นี้แต่คงจะไม่ได้รับความสะดวกแก่ประชาชน ซึ่งที่จริงโรง พยาบาลต่าง ๆ ย่อมจะขาดแคลนเงินอยู่เป็นจำนวนมาก ถ้าหากว่าจะต้อง เสียภาษีแล้วถึงที่สุดจะขอไม่ได้ หรือมีเงินจำกัดเฉพาะจะขอแต่ไม่ มีเงินค่าภาษี ก็ย่อมจะทำให้เสียประโยชน์ในการรักษาพยาบาลคนเจ็บไข้โดย ทั่ว ๆ ไป คือประการหนึ่งถ้าหากว่ารัฐบาลจะได้คิดปล่อยให้สิ่งของเหล่านี้ เช่น เบ็ดหนวด เครื่องเวชภัณฑ์ที่ประกอบใช้ในการรักษาคนเจ็บไข้ต่าง

เป็นต้นว่าเครื่องเอกซเรย์ เคียงฝาตัด เป็นต้นไม่ใช่เขาตั้งมากมาย เมื่อ
โรงพยาบาลต้องการก็จะตั้งมาโดยเฉพาะ ถ้าหากว่าได้รับการยกเงินภาษี
แล้วย่อมจะเป็นประโยชน์แก่เมืองเราเป็นอันมาก เพราะเราทำไม่ได้ และถ้า
จะพิจารณาจากตลาดแล้ว สถานการณ์โลกปัจจุบันนี้ก็จะให้เห็นว่าอาจเกิดมี
การเจ็บไข้ข้างหน้านาน ถ้าหากว่าเรามีของจำพวกนี้สำหรับโรงพยาบาลจะ
ตั้งโดยไม่ต้องเสียภาษีจะได้โดยง่าย จึงอยู่หมายถึงขั้ว ค. ย่อมยกเงิน
เครื่องยุทธรณิศในการทหาร แต่ในโรงพยาบาลต่าง ๆ นั้นจะนับว่าเป็น
ยุทธรณิศหาได้ไม่ ข้าพเจ้าจึงใคร่จะขอถามว่าเรื่องอย่างนี้รัฐบาลได้
พิจารณาไปถึงบ้างหรือเปล่า

๑๔. ๓๒ น.

จอมพล ป. พิบูลสงคราม นายกรัฐมนตรี: ในเรื่องทางรัฐบาล
ได้พิจารณาแล้วจึงได้เขียนเขาไว้ในกฎหมาย ดังที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้
กล่าว มีเรื่องกฎหมายในมาตราข้อ ๑ ซึ่งเกี่ยวข้องกับเอกสิทธิ์ของทางทุกคืน
เจ้าหน้าที่ทางสหประชาชาติ และการกุศล การทหาร ทั้งสามประเภท
พระราชบัญญัติพิทักษ์ตราคุ้มครองฉบับที่ ๒๒ นี้ไม่ได้กำหนดไว้เป็นข้อ
ยกเว้นโดยเฉพาะ เพราะฉะนั้นในเรื่องที่นายปิยะบุรินทร์ทรงกรมศุลกากรกีด
และทางกระทรวงการคลังก็คิดได้ยกเป็นข้อบัญญัติกันมาทุกอัน เช่นว่าเจดีย์
พวกทุกเขาเข้ามาหรือพวกสหประชาชาติเข้ามาเราก็ได้มีการยกเว้น แต่ใน
เจดีย์อันของสำหรับราชการทหารก็ไดยกเว้นภาษีอากรอยู่แล้ว แต่ยังไม่
มีกฎหมายอนุมัติอนุญาตให้ข้าพเจ้ากระทรวงการคลัง และไม่ได้
ให้อำนาจแก่อธิบดีกรมศุลกากรพิจารณาเรื่องนี้ ก็เป็นการทำไปตามระเบียบ
ที่เป็นมาแต่กาลก่อนนั้น ครั้นมาบัดนี้เราเห็นว่าควรจะได้เป็นหลักฐาน
รวมทั้งของที่ใช้ในการกุศล รวมทั้งของที่ใช้ในโรงพยาบาล เพราะฉะนั้น
รัฐบาลจึงได้คำนึงถึง และคงเป็นข้อใหญ่ไว้ทำให้เป็นหลักฐานแต่ตั้งตั้งตั้ง

เหล่านี้เราจะพิจารณาให้ แตรนอกจากถนนกม.เครื่องใช้ต่าง ๆ ซึ่งใช้ในโรง
 พยาบาลเรามีการยกเว้นอัตราค่ารถจักรยานให้ด้วยแล้ว เช่นปรากฏอยู่ในประเภท
 ที่ ๓๗๘ เช่นเครื่องใช้รวมทองเผือกสำหรับซ่อมอะไรก็ตามการยกเว้น
 อยู่ในกฎหมายปรากฏอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นความบรรลวดของทำนตมาชิกผู้
 เกียรติให้พิจารณาในเรื่องนี้ตรงกันกับข้อความคำรับของรัฐบาลแต่ครั้งก่อน
 ตีมีปรากฏในกฎหมาย แต่รัฐบาลก็ได้เห็นมาเป็นกฎหมายที่จะพิจารณา
 ยกเว้นให้โดยน้ำใจอันกว้างขวาง แต่ในในกรรมาธิการในเรื่องโรงพยาบาล
 ขอเรียนว่าควรพิจารณาอยู่ที่หลายประเภท โดยมากเรามุ่งสำหรับโรง
 พยาบาลซึ่งเป็นของจริง ๆ แต่มีโรงพยาบาลบางโรงพยาบาลซึ่งเก็บค่ารักษา
 พยาบาลแบบการค้าเราจะยกให้ทั้งสองอย่างไม่ได้ เพราะฉะนั้นเราจะยก
 ให้แต่เฉพาะที่เราจะทำการยกขึ้นโดยแท้จริงแก่คนจนกว่า เราถึงจะพิจารณา
 ยกเว้นให้

๑๔. ๓๕ ๓.

พระยาตรีพิทักษ์: ข้าพเจ้าสงสัยว่าถ้าการที่เด็กขาดรถจักรยาน
 สำหรับพ่อแม่จะเป็นการส่งเสริมให้เด็กห่างไกลจากชนชั้น ได้ถูกส่งออกไป
 ไปนอกประเทศมากยิ่งจน และจะเป็นเหตุให้ราคาขึ้นค่าขึ้นและต่ำภายใน
 ประเทศสูงขึ้นมา เวลานราคาขึ้นก็สูงมากอยู่แต่ แต่ราคาต่ำคือไม่ไกลทาง
 ทางละ ๑๐ บาท ไม่เบญจพรหมกันชน ๆ จนถึงละ ๓ บาท ถ้ามีการตั้ง
 ค่าในประเทศมาก ๆ ก็หมายความจากชนชั้น ๘ บาท และ ๕ บาทได้ ถ้าเป็น
 เช่นนี้ราษฎรที่คงอาศัยเขาเหล่านั้นจะคงจะเดือดร้อนมาก ค่า
 ครอบครัวยิ่งขึ้นไปมาก เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงสงสัยว่าการเด็กขาดรถจักรยาน
 ไร้อย่างนั้น คงจะยังไม่ถูกต้องนัก ซึ่งการที่หนึ่งมีความจำเป็นและคงความ
 ด้ต้องการของประเทศในเรายังไม่มีอะไรมาขจัดแล้ว เมื่อส่งเสริมให้ส่งออกไป
 นอกประเทศมากยิ่งจน ไม่สมควรไม่สมควรจะลดค่าขึ้นมากยิ่งจน บ้าไม่
 ก็จะเสียหายและจะมีการติดต่อยุโรคนจนคนจนมากมาย บ้าไม่ทเป็นวงเวียน
 เป็นลัทธิของประเทศชาติก็จะเดือดร้อนอย่างนั้น

จอมพล ป. พิบูลสงคราม นายกรัฐมนตรี : เมื่อก่อน ทาง
รัฐบาลก็ได้เรียนต่อสถานแสดงอาการทกเด็กอากรสำหรับต้นคำพจนานัน
กโดยครรัฐบาตมีนโยบายที่จะไม่ให้ส่งต้นคำทงสองประเภท ออกไปต่าง
ประเทศ คือ เราไม่อนุญาตให้ส่ง และเจตนา ก็ไม่ได้อนุญาตให้ส่งไปแต่
เพราะฉะนั้นไม่มีความจำเป็นที่จะเก็บเรื่องศตราทงสองอย่างนี้ไว้ คือไม่ส่ง
ไปนอก และจะไม่ส่งต่อไม่อีก

๑๘.๓๓ ๖.

พลตรี พระยาวิมลอายุรเวท : ตามที่รัฐบาลได้พิจารณาจะได้ด
ภาษอากรบางอย่าง ซึ่งเกี่ยวกับเวชภัณฑ์ และหยูกยาสำหรับโรงพยาบาล
ทัวๆ ไป และโรงพยาบาลนี้โรงพยาบาลสำหรับเพื่อกรรูกศร และ สำหรับ
เบ็ดขนคล้ายๆ กับจะทำการค้าขาย จะต้องพิจารณาเป็นสองประการ แต่
ถึงอย่างไรก็ดี ข้าพเจ้าขอขงฉอนว่า เวชภัณฑ์และยาต่างๆ เหล่านี้ พดถึง
เวชภัณฑ์นั้นส่วนมากที่เราเขามาจากต่างประเทศ ของเราประติษฐ์ทำขน
เขายังไม่สมบูรณ์ อย่างไรก็ดี ข้าพเจ้าอยากขงฉอนว่า ถึงอุปกรณ
เหล่านี้เป็นเครื่องเภสัชภัณฑ์และตั้งชาว โรงพยาบาลสภากาชาดด้วย
แล้ว ข้าพเจ้าได้ศรารทงพมมานานักหนาแต่ก็ไม่เป็นผลสำเร็จ แต่เมื่อมาได้
ยื่นทานนายกรัฐมนตรีบอกว่าได้บรรจุแล้วอยู่ในห้องแห่งความคืดที่จะแก้ไขด
หยอนเรื่องภาษีก็นับว่าเป็นบุญคุณอย่างขง

ขงประการหนึ่ง เงินอากรเหล่านี้ ข้าพเจ้าอยากขงฉฝากไว้ใน
ความดำริด้วย ยกตัวอย่างว่า ผู้มีทานผู้มีจิตศรัทธา จะบริจาคเงินบำรุง
โรงพยาบาลหรือสภากาชาด ๓๐ บาท ๒๐ บาท หรือ ๕๐ บาทอะไรก็ตาม
ออกใบรับอะไรต่างๆ เมื่อออกใบรับแล้วต้องมีศตราแต่มีอะไรอย่างนี้
เป็นอาทิ

ประธานวุฒิสภา : ไม่อยู่ในเรื่องขากรแต่ฉบับ

พลตรี พระยาวิบูลย์ยุทธเวท : ขอประทานโทษ อย่างหนักขอ
ร้องเพื่อตัว ในเรื่องภาษั ขากร สำหรับ เวชภัณฑ์ เตะหยูกยา แห่งสภาอากาศ
โดยเฉพาะเดี่ยก่อน เพราะอย่างไรก็ตามผู้ที่เป็นสมาชิกแห่งสภาอากาศจะพูด
ว่าทั่วโลกก็ได้ ทุก ๆ ประเทศซึ่งเป็นสมาชิกแห่งสภาอากาศแล้ว จะทำอะไร
แล้วก็ยอมรับรองกันคำสั่งของทั้งหลายที่ส่งไปบำรุงสภาอากาศเดี่ยเมื่อได้รับ
การยกเว้นการเก็บภาษั ขากร

๑๙.๕๐ น.

หลวงประกอบนิติสาร : ข้าพเจ้ามีกองข้อใจข้อ ๒ - ๓ ข้อที่
เรียนถามรัฐบาลเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติอนันตพิทธราชกำหนดนี้ ท่าน
นายกรัฐมนตรีได้แถลงตอบข้อใจข้อของสมาชิกผู้อภิปรายเป็นครั้งแรกซึ่งถาม
ว่ามีความจำเป็นอะไรซึ่งให้ขอพระราชกำหนดนี้ ข้าพเจ้าจึงคิดว่าข้อใจ
ตอบของท่าน นั้น เนื่อง มาจาก รัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๕๖ ในรัฐธรรมนูญ
มาตรา ๑๕๖ บัญญัติว่า “ในระหว่งสมัยประชุม ถ้ามีความจำเป็นต้อง
กฎหมายเกี่ยวกับกฏหมายภาษั ขากร หรือ เงินตรา ซึ่งจะต้องได้ รับการ พิจารณา
โดยด่วนและลับเพื่อรักษาผลประโยชน์ของแผ่นดิน พระมหากษัตริย์จะทรง
ตราพระราชกำหนดให้ใช้บังคับดังเช่นพระราชบัญญัติก็ได้” เมื่อ เราได้
พิจารณาคำที่ ใช้ ใน รัฐธรรมนูญแล้ว จะเห็นได้ว่า ที่เขียนว่า ถ้า มีความ
จำเป็นและเป็นประโยชน์ต่อเนืองกับคำของมีกฎหมาย คือว่าทรงกำหนด
ว่า “มีความจำเป็นต้องมีกฎหมาย” แต่ที่ท่านนายกรัฐมนตรีได้แถลงต่อสภา
ด้วยมีความจำเป็น ท่านแสดงถึงเรื่องความจำเป็นในวิธีการที่จะต้องประชุม
กันลับ ๆ แล้วรัฐมนตรีจะต้องออกจากที่ประชุมไปไม่ได้จนกว่าจะประกาศ
วิชัย นั้นหมายความว่าความจำเป็นของวิธีการ ไม่ใช่ความจำเป็นที่ต้องมีกฎหมาย
ข้าพเจ้าถือว่าความเจตนาารมณ์ของรัฐธรรมนูญ และการ คัดค้านรัฐธรรมนูญ

มาตรา ๕ ในกรณีที่ออกพระราชกำหนดนั้นจะต้องอาศัยความจำเป็น
 ที่จะต้องออก ไม่ใช่ความจำเป็นแต่จะออกหรือไม่ก็ได้ ในเรื่องนี้
 ข้าพเจ้าก็มีความหมายได้จากคำ ขยาย ของท่าน จะได้ ชัดแจ้ง เป็นเช่นนี้
 ข้าพเจ้ามีความได้ความจำเป็นมากมายหลายประการ ที่จะต้อง ออก พระ
 ราชกำหนดเด็กทารกเข้า ดินค้าบางอย่างบางอย่าง เช่น ข้าวเจ้า
 มีความซึ่งใจอยู่ในบางประการ ในประการแรกที่ท่านยกเด็กทารกออก
 สำหรับท่าน ไม่แต่เพียงนั้น ท่านให้คำชัดแจ้งว่า เพราะรัฐบาลไม่มีนโยบาย
 ที่จะสนับสนุนให้มีการส่งออกสินค้าเหล่านั้น เพราะจะก่อให้เกิดความ
 ความวุ่นวายในประเทศนั้น ข้าพเจ้าสนับสนุนในข้อที่ท่านมีนโยบายเช่นนั้น
 แต่ข้าพเจ้า มองไม่เห็นว่ามี ความจำเป็นอย่างไร ที่จะต้องไปแก้พระราชบัญญัติ
 พักติวิธานว่ากำหนดว่า ท่าน ไม่แต่เพียงให้เด็กทารกออกเท่านั้น
 เท่านั้น แต่ท่านไม่อนุญาตให้ออกก็ออกไม่ได้ด้วยซ้ำ เพราะฉะนั้นสมมติว่าจะ
 ไม่แก้พระราชบัญญัติในส่วนนั้นเลย ก็ไม่มีผลเสียหายอะไร เพราะรัฐบาล
 ไม่อนุญาตให้ออกก็ออกไม่ได้ ออกไปก็เป็นกฏกระทรวงดี แต่ว่าโดยวิถีทาง
 ของรัฐบาลนั้นเร ไม่แน่ว่ารัฐบาลจะอยู่ต่อไป หรือเป็น รัฐบาล อื่นๆ เรา
 ไม่แน่ จะไปไหนในพรุ่งนี้แน่ นี่ข้าพเจ้าไม่เชื่อ ข้าพเจ้าพูดตามหลัก
 เพราะฉะนั้นนโยบายของรัฐบาลหนึ่ง ๆ ย่อมอาจแตกต่างกันไป แต่ถ้าเรามา
 ขณลุกแล้วคิดว่าสินค้าเราออกเฉพาะ ท่าน ไม่ แต่เพียงเดียว เป็นการสกัดกั้นทาง
 ในเชิงสภาพการณ์อันยอมให้มีการส่งออกประเภทหนึ่ง นั้นมันจะเกิด
 เหลือเหลือหรืออะไรอันเช่นนั้น นโยบายของรัฐบาลหนึ่ง ๆ สมมติว่ามีก
 อนุญาตให้ออกก็ทำไม่ได้ เว้นแต่มาแก้กฎหมายพัศัตราศุลกากร กำหนด
 ออกสินค้าออก สำหรับสินค้าประเภทที่สองนี้ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้า
 ยังมีข้อสงสัยในความจำเป็น ที่จะยกเด็ก ทารก ออก เพราะ ท่าน ไม่ แต่เพียง
 เพราะว่ามีไม่ยกเด็ก ท่านก็ห้ามออกได้

ในประการต่อไป ท่านแสดงว่าสำหรับหอม เกดีย์ ปลาแดงตะปลาก
เบ็ดเค็ดอะไรหลายชนิดนั้น ท่านว่าเพื่อจะส่งเสริมไม่ให้ทั้งเดี่ยวเบ็ด และ
สินค้าบางอย่างดีต่างประเทศเขาไม่ได้ในทางคุณภาพ และจะส่งเสริมให้
การส่งออกให้มากขึ้นโดยไม่ต้องเสียภาษีแพง จะได้สู้ตลาดต่างประเทศเขา
ได้ ชาวเขาก็มองเห็นความจำเป็น เพราะฉะนั้นจึงไม่ขัดข้องในเรื่องนี้

สำหรับยากำจัดแมลงพวกออกไพเรทรัม ซึ่งจะเขามากำจัดแมลง
เตี้ย ๆ ซึ่งจะมากนพชน กรมองเห็นความจำเป็นเพราะถ้าตราบัวแต่จะ
ให้พวกชาวไร่เสียภาษีหนักเพื่อชื้อมากำจัดแมลงได้

สำหรับกระบี่ เข็กเคย ชาวเขาเสียใจก็ยังไม่เห็นความจำเป็น
คือท่านว่ากระบี่เข็กเคยมาจากดินแดนอินโดจีน โดยเฉพาะมาจากเกาะกง
ท่านว่าถ้าชาวอเมริกันแพง พวกถนัดชอบหันสินค้าเข้ามา อาจเข้าขอ
เรียนว่าทำไมท่านไม่ปรับปรุงการขึ้นภาษี และการค้าควรให้เข้มแข็ง ถ้าไม่
ท่านไว้ใจตลาดภายใน ท่านอ้างถึงความจำเป็นต้องลดภาษีให้ถูก แต่คนจะ
เลิกหลบหนี นี่ชาวเขามองไม่เห็น หรือท่านจะยอมรับว่าท่านจะลดความ
สามารถในการปราบพวกลักลอบ ถ้าท่านรับเช่นนั้น ชาวเขาก็มองเห็น
ความจำเป็น

ในเรื่องซีเมนต์ ท่านว่า ซีเมนต์คนเพราะการก่อสร้างเวदान มากจน
ท่านยอมส่งพวกถนัดหินในบริษัทซีเมนต์เพื่อประชาชน ๑๗ ล้าน นนทพอ
แต่เรื่องภาษีสรรและเบียร์ ชาวเขาก็มองไม่เห็นคนคิดสู้ราใคร ๆ ก็ทราบ เพราะ
ฉะนั้นในการที่ชาวเขาอพยพออกไป ไม่ใช่เพื่อประโยชน์ผู้คิดสู้รา แต่
ชาวเขามองไม่เห็นว่าจะใช้ของกำจัดหรือมองกันในการเมามายสู้รา ใน
การขนภาษี ชาวเขาคิดว่าเมาคัดด้วยแม่โขงก็ได้เหมือนกันไม่จำเป็นต้องมา
ด้วยตราขาดตราค่าเสมอไป แต่ชาวเขาคิดกวดชำระหนี้ คช.อ.การตั้ง
กำแพงภาษี น่าจะเป็นผลร้ายมากกว่าผลดี และชาวเขายังมองไม่เห็น

ความจำเป็น เพราะถ้าเราจะคงไม่เต็มใจการเก็บภาษีจากเขาเป็นการเก็บ
 ภาษจากรัฐหรือทางอ้อมไม่ใช่จากพ่อค้า เพราะเมื่อเราเก็บจากพ่อค้าแพง พ่อ
 ค้าก็บอกค่าภาษีในราคาสินค้าของเขาได้ ลงท้ายผู้ตกเป็นผู้เสียภาษีอนัน
 นันเอง ถ้าห้ามไม่ให้ต่างประเทศเขาเอาพ่อค้าเข้ามาตั้งขึ้น แต่ว่าคนไทย
 ทดมตราต่างประเทศก็เสียภาษีจ่ายมากขึ้น ซึ่งไม่ใช่ช่วยลดค่าครองชีพ
 ไม่ใช่ว่าจะมีกฎหมายห้ามไม่ให้ตกไม่มี ข้าพเจ้าสงสัยว่าในเรื่องเช่น
 รัฐบาลทำไมไม่คิดตราค่าสำหรับราษฎรผลิตขึ้นเอง เพื่อไปสู้กับสินค้าภาย
 นอกประเทศ ให้คนหันมานิยมตราของเราโดยเสียค่าใช้จ่ายเล็กน้อย ข้าพเจ้า
 ตามที่ได้รับบอกเล่ามา เข้าใจว่าเรื่องนี้ ในเรื่องสุราน้ำกาโรของรัฐบาล
 เหลือหลายมากมาย ท่านองบุหรืเหมือนกัน ถ้าจะตราค่าแทนที่จะไป
 ขนภาษี เราลดราคาต้นค้าที่ทำในเมืองเรา โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่รัฐบาล
 ทำจะเป็นนโยบายที่ถูกต้องกว่าหรือ รวมความว่า ข้าพเจ้ายังข้องใจไม่
 เห็นมีความจำเป็นในการที่ออกพระราชกำหนดนั้น เว้นแต่รัฐบาลจะไม่
 เห็นพ้องกับข้าพเจ้าในการที่คิดค่าธรรมเนียมมาตรา ๑๕๐ ซึ่งข้าพเจ้าเห็นว่า
 คำว่า “จำเป็น” นั้น จำเป็นต้องมีกฎหมาย ไม่ใช่จำเป็นต้องมีประชุม
 ตั้งอยู่ถึง ๔-๕ ชั่วโมง

ในประการ สุดท้าย ข้าพเจ้า มีความ ขังใจ อยู่เล็กน้อย เกี่ยว ด้วยคำ
 แถลงการณ์ของรัฐบาล ซึ่งใหนๆรัฐบาลเดื่อนมาพร้อมกันบ้างแล้ว ข้าพเจ้า
 ต้องขอถือโอกาสกล่าวถึงเล็กน้อย ตามรัฐธรรมนูญมาตรา ๑๕๐, ๑๕๑ ซึ่ง
 มีข้อความคล้ายคลึงกัน สองมาตรา โดยเฉพาะมาตรา ๑๕๑ ซึ่งเป็นมาตรา
 ที่กำลังพิจารณาอยู่ ณบัดนี้ไซ้ถ้อยคำว่า “ในระหว่างสมัยประชุม ถ้ามี
 ความจำเป็นต้องมีกฎหมายเกี่ยวข้องด้วยการบริหารเงินตรา ซึ่งจะต้อง
 ได้รับความพิจารณาโดยด่วน และตั้งเพื่อรักษาประโยชน์ของแผ่นดิน พระ
 มหากษัตริย์ จะทรงตรา พระราชกำหนดให้ใช้บังคับ ดังเช่น พระราชบัญญัติ

ได้” ถ้อยคำนี้เอง และโดยหลักการปกครองระบอบประชาธิปไตย ซึ่งมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข เราถือกันว่าพระราชกำหนดเป็นพระราชกำหนดของพระมหากษัตริย์ซึ่งทรงตราออกโดยคำแนะนำของคณะรัฐมนตรี ข้าพเจ้าเสียใจที่จะกล่าวไว้ คำแถลงการณ์ของท่านที่ออกมา นั้น ไม่ใช่บ่งว่าออกมาเฉพาะผู้ใดหรือ หรือส่มาผู้แทน เป็นการแถลงการณ์ต่อประชาชนทั่วไป เช่นใช้คำว่า “โดยที่รัฐบาลพิจารณาเห็นเป็นการสมควรปรับปรุงอากรศุลกากร” แล้วก็จะไปต่อไป “รัฐบาลจึงได้ออกพระราชกำหนด” พงศุเป็นว่ารัฐบาลออกพระราชกำหนด ควรจะเป็นแจ้งความถวายบังคมทูลแนะนำพระมหากษัตริย์ให้ทรงออกพระราชกำหนด เช่นนั้นก็จะเป็นการเทอดทูลพระเกียรติมากกว่า ไม่ใช่ว่า รัฐบาล ออกพระราชกำหนดเอง ข้าพเจ้าขอถึงขอแนะนำต่อไปไม่ถอยจะทำเช่นนั้น ควรจะถวายพระเกียรติท่าน

๑๕.๕๔ น.

พระมณฑลเวียงสาส์น รัฐมนตรีว่าการ กระทรวงยุติธรรม : รัฐบาลขอตอบท่านสมาชิกผู้เกียรติ คือ ท่านเจ้าคุณพิบูลย์ภักดีว่า ภายหลังจากที่เราได้เข้ามาในเขตนี้ ก็จริงตามกฎหมายปัจจุบันก็ได้ยกเงินขาดอยู่หลายอย่างแล้ว โดยเฉพาะชาติใช้เงินมาก ๆ และที่สำคัญ ๆ และจำพวกอีกชั้นต่าง ๆ และยิ่งกว่านั้น สำหรับสภาภาษารัฐบาลก็ได้ให้เงินอุดหนุนอยู่ เพราะฉะนั้นไม่เห็นจะต้องกังวลอะไร ในเรื่องรัฐบาลก็ได้ช่วย และกฎหมายที่ออกใหม่ก็ได้ช่วยสภาภาษารัฐบาลเหมือนกัน อาจได้รับควมยกเงินอากรเป็นพิเศษ

สำหรับท่านสมาชิกผู้เกียรติที่ถามว่า ที่ท่านบอกที่รัฐบาลไม่ได้ขี้นบายว่ามีควมจำเป็นหรืออย่างไรที่ขอรับสนองพระราชกำหนด ที่จริงท่านนายกรัฐมนตรีได้ชี้แจงเรื่องนี้อย่างละเอียด และท่านก็ขอยกใจที่ รัฐบาลขอชี้แจงอีกเล็กน้อย การที่จะไปเปิดอนุตราภาษาศศตภาครนั้นเราทำ

โดยวิธีอื่นไม่ได้ ทั้งมีกฎหมาย เพราะฉะนั้นปัญหาบางอย่างเมื่อเราจะ
ปรับปรุงอัตราภาษีศุลกากรแล้ว เราก็ต้องออกกฎหมาย ทนมีปัญหาว่า
รับก่อนหรือไม่รับก่อน เราก็ต้องเสี่ยงผลได้ผลเสีย คือถ้าหากว่ารัฐบาลได้
เสนอกฎการเปลี่ยนแปลงอัตราศุลกากรนั้นเป็นพระราชบัญญัติธรรมดา คือเสนอนั้นมา
มาเป็นลำดับโดยไม่ออกพระราชกำหนดแล้ว เราก็จะเห็นภาพของการ
เป็นหน่วยงานกลางการค้า ที่จะต้องแย่งกันซื้อของ หรือจะกักตุนกัน หรือจน
ราคาสินค้ากันจะมีผลดังปานใด นั้นผมมียุทธวิธีว่า รัฐบาลจึงมาใคร่ครวญดู
ว่า เมื่อรัฐธรรมนุญได้ให้อำนาจพระมหากษัตริย์ที่จะออกเป็นพระราชกำหนด
และรัฐบาลเป็นผู้ที่จะใช้ดุลยพินิจ ก็น่าจะ เสนอให้ยกเป็น พระราช กำหนด
หรือพระราชบัญญัติ จึงเห็นว่า ด้วยเหตุผลเพื่อความผาสุกของประชาชน
เพื่อไม่ให้เกิดความปั่นป่วนในตลาดการค้า ก็ได้เสนอเป็นพระราช กำหนด
นั้นความจำเป็นที่เห็นกฎหมายโดยวิธีออกพระราชกำหนด เหตุที่จริงวิธีการ
อย่างนั้นในประเทศอังกฤษเขาก็ทำกัน เขาก็ทำอยู่เต็มลธ ข้าพเจ้าจำได้ว่าไม่
เคยมีการเปลี่ยนแปลง อัตราศุลกากรอันใดเลย ที่เขาจะยกเป็น พระราชบัญญัติ
เขาออกเป็นพระราชกำหนดด้วยทั้งหมดนั้น เป็นขบวนการตามสามัญสำนึกจะทำ
เพื่อประโยชน์แห่งรัฐ ที่เหตุผลก็มีอยู่อย่างนั้น ในเรื่องท่านเนกบพิน ท่าน
บอกจะไปเลิกอัตราเขาทำไม เพราะเหตุว่ารัฐบาลนั้นก็อาจออกออกไปวัน
สองวันก็ได้ ใครเขาจะมาเปิดให้ด้านพื้นออกแต่ด้วยการครองข่มตึงจนเราไม่
มีอำนาจอะไรขายกัน ในเรื่องรัฐบาลขอขมาจึงว่า รัฐบาลนั้น นโยบาย
ที่จะพยายามไม่เก็บภาษีสินค้าเขาออกให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ โดยตั้งเสริม
ให้มันสินค้าขาออก เพราะว่าเศรษฐกิจของประเทศนั้น โดยหลักทั่วไป
แล้วเราถือว่าเราต้องตั้งสินค้าขาออก มีฉะนั้นเราอยู่ไม่ได้ ในกรณีที่มันต้อง
เสียภาษีศุลกากรขาออกนั้นจึงเห็นนโยบายในทางเศรษฐกิจของประเทศ แต่
อย่างไรก็ดี เราจะทำในทางเอกรัตริ่ม ไม่เอาภาษีขาออก เสียทุกสิ่งทุกอย่างใน

LIRT

ภาวะหลังสงครามหนึ่งทำไม่ได้ ทุนรัฐบาลคงแดง ๆ มาจึงเก็บภาษีขาออก
หลายตั้งหลายอย่าง รัฐบาลนพชาวยุคแรกให้มากที่สุด ให้ลดน้อยลงที่สุด
เพราะขณะนั้นเมื่อมี สงครามโลกได้โดยรายได้รัฐบาลไม่ได้ขาดมากมาย เช่น
ถนัดใจไป และโดยเฉพาะถ้าไม่ และ พันปีเมื่อยังห้ามออก ไม่มีออกเลย
รัฐบาลไม่มีรายได้เลย เพราะขณะนั้นเด็ก ก็เป็นนโยบายของเด็กภาษีขาออก
ส่วนที่ตกกว่ารัฐบาลอื่นมาแต่ไม่ให้ออกไป นั่นเรื่องรัฐบาลอื่น คือถ้า
เขาเห็นว่า พัน และ ถ้าพันนั้น คงจะออก เป็นสินค้าออกโดย ไม่เสียหาย ต่อการ
ครองชีพแล้ว เขาก็จะให้ออกโดยถ้อยนโยบายอย่างรัฐบาลอื่น หรือเขาจะ
เปิดขึ้นไม่ให้ออกก็เช่นเรื่องของเขา ในเราทำงานเฉพาะหน้า จะเตรียม
การไว้สำหรับใคร ๆ ที่จะมาเป็นรัฐบาลนั้นดูยากสักหน่อยในเรื่องเหล่านี้

เกี่ยวกับเชอเคีย เชอเคียเกี่ยวกับที่ทานบอกรว่าทำไมการ หนีภาษี
กันก็ไปตรวจหรือกดขี่กันในบ้านสู่ตถกการอะไร เขาก็จะไม่หนีภาษี น
ทานบอกรว่าโดยหลักกับมนุษย์คน ซึ่งก็เป็นของทุกและไม่มีปัญหา แต่
ทานบอกรว่ามีความหมายของเราก็ค ทั่ว ๆ ลงมีข้อออกไปก็มีการจะเมืออยู่
เสมอ แล้วเราจับฟ้องร้องได้ก็เปอร์เซ็นต์ตรงไทยได้ก็เปอร์เซ็นต์ ทานก็
ร้อยแต่ความเป็นของธรรมดาไม่เกี่ยวกับแทนเคชันก็จะต้องหาทางใช้โคโดยก็
คือการหนีภาษี ไม่คุ้มเขาเสียเด็ก ๆ น้อย ๆ เขาก็ขยันดี เขาก็ไม่หนีเป็นการ
ปราบปรามซึ่งไม่จำเป็นต้องเขยอสร้างอำนาจตำรวจหรือสู่ตถกการ แต่ขออย่า
คิดว่าทานเหล่านี้เป็นระยะทางห่างไกล ถ้าหากว่าเราทำอย่างทานว่าแต่
เงินงบประมาณไม่พอ คือเราจะต้องเพิ่มคน เพิ่มเวลาทำงานและเสีย
อะไรต่ออะไรซึ่งไม่คุ้มกับการที่จะคอยดี ก็ผู้จัดการโดยใช้โคโดยทางจิต
จดหมายอย่างมหักรว่า เหมารวมศึกษาได้หาอะไรทำอย่างน

ทานบอกรว่า ผู้ว่าทานก็ไม่ได้เป็นนักดื่ม แต่ทานก็ขยันเป็นห่วง พวกนัก
ดื่ม อย่างนักดื่มควรอยู่เพราะในฐานะที่ทานเป็นผู้แทนของราษฎร แต่ว่า

ขยายตัวสู่ราชบัลลังก์ของสมเด็จพระนเรศวรมหาราช ไม่ใช่เกี่ยวกับการครองชีพ คือว่าโดย เฉพาะอย่างยิ่งประเทศไทยเราหรือในเมืองอื่นโดยทั่วๆ ไปแล้ว สุราษฎร์ไม่ใช่ เป็นสิ่งเกี่ยวข้องกับการครองชีพ เขาไม่ถือกัน ไม่ใช่ว่าเป็นที่เขี้ยวเข็ญและ ไม่เกี่ยวกับค่าครองชีพ แม้แต่ต่างประเทศเมืองไหนเขาก็ไม่ถือ โดย เฉพาะเขี้ยวเข็ญที่เขี้ยวเข็ญอาหาร ดังนั้นเขาถือกันเหมือนคนไทย ทางจังหวัดภูเก็ตเมืองไทยมากแต่ถูกจากตัวเจ้าเขี้ยว เพราะฉะนั้นไม่ เกี่ยวกับการครองชีพ

ในการที่ท่านบอกว่าจะให้เรามาลงดูสุราษฎร์ในเมืองมาสู่เขา ชายถูกๆ ต่ำกว่า นิ้วฐาบอาจได้พยายามทำอยู่ ได้ทำแล้วคนนิยมมากเหมือนเขา เรื่อง เป็นเช่นนี้ สุราษฎร์หลายแห่งถ้าหากงานที่จริงๆ แล้วยอมจมน้ำ จะทำ อย่างไรก็ไม่ได้ เพราะเหตุว่าเกี่ยวกับเครื่องมือที่จะทำเกี่ยวกับใช้ชุด เกี่ยวกับการเก็บเงินวันๆ จึงจะเป็นสุราษฎร์ได้ นี้ออกนิตินิมิตว่า ถ้าเราจะไปทำอย่างต่างประเทศซึ่งเขาใช้มานานแล้ว มีคนรอบ ของ เร่งทำไปไม่ได้ของอย่างหนึ่ง การที่รัฐบาตขึ้นมากัน ซึ่งเมื่อเขี้ยวไม่ได้ ก็รู้ดีถึงความเสียเปรียบ พวกสุราษฎร์ต่าง ๆ จึงไม่เป็นการเหตุน่ากลัว แรงที่พวกนักต้มจะตั้งเงินมาตั้ง ถึงจะหนักไม่เคียดหรือใครๆ เขี้ยวขึ้น ตามเจ้าต้ม ก็รู้ดีที่คิดแต่เหมือนกันเปรียบเทียบกับเครื่องต้มเงินค่าของ สุราษฎร์เสียภาษีสองเขี้ยวมากกกว่า เพราะฉะนั้นคิดของอยู่ด้วยพวกนักต้ม เขี้ยวรับใจที่จะต้มสุราษฎร์ต่างประเทศซึ่งจะเสียภาษีสอง เขี้ยวเองที่เราจะขอแบ่งเอาเงินของผู้เสียต่อหน้ามาใช้จ่ายต่อหน้า ทำโรง พยาบาลทำถนน อีกอย่างหนึ่งเราพยายามส่งเงินต่างประเทศ เพราะ ธรรมชาติอาหารสุราษฎร์ เราอาจจะต้มเงินถึง เงินที่จะส่งไปวางให้คนที่ยอม

จะมันขย และจะเป็นประโยชน์แก่ผู้ตกค้างเมื่อกระเปาะเปาะพวกนี้ตกลง
กระเปาะ การตกค้างจะลดลงไป เพราะไม่มีเงินจะเสียอย่างว่า

๑๕.๐๕ ฝ.

พระอาจารย์พรหม : ข้าพเจ้าได้พิจารณาพระราชบัญญัติ
รัฐบาลใช้เงินอุดหนุนมานานแล้ว ข้าพเจ้าเห็นความหลายมาตราความ
จำเป็นจริง ๆ ที่รัฐบาลจะต้องใช้บ้าง ตามมาตรา ๓๕๓ แห่งรัฐธรรมนูญ
กลายเป็นพระราชกำหนดออกมา เฉพาะอย่างมาตราที่เกี่ยวกับความ ๓๕๓
โดยเหตุที่การชดเชยถ้าหากว่าจะได้กฎหมายขรมลาออกแล้ว ผิด
เสียหายยอมจะมีอย่างที่ว่ารัฐบาลตกลงมาแล้ว ข้าพเจ้าจึงเห็นชอบด้วยใน
มาตราเหล่านั้น และข้าพเจ้าเห็นว่าตามรัฐธรรมนูญมาตรา ๓๕๓ ที่ว่าใน
ระหว่างสมัยประชุม ถ้ามีความจำเป็นจะต้องมีกฎหมายชั่วคราวโดยกฎหมาย
สภาหรือเงินตราซึ่งจะต้องพิจารณาโดยด่วนและลับ อันข้าพเจ้าเห็นว่า
ถ้ารัฐบาลเห็นเป็นการสมควรจะมีกฎหมายอย่างรัฐธรรมนูญว่าคือเกี่ยวกับ
ภาษีอากร แต่มีความจำเป็นต้องพิจารณาโดยด่วน และลับแล้ว รัฐบาลก็ยอม
จะทำได้โดยอาศัยมาตรา ๓๕๓ ไม่ใช่จะต้องมีความจำเป็นจริงๆ ตามกฎหมาย
ถ้าได้ขอกฎหมายแล้วบ้านเมืองจะไปไม่รอดไม่ใช่อย่างนั้น ถ้ารัฐบาลเห็น
ว่าสมควรมีกฎหมาย มีความจำเป็นรีบด่วนและลับแล้ว ก็ใช้มาตรานี้ได้
ข้าพเจ้า จึงเห็น พียงตั้งอยู่ใน มาตรา หลาย มาตรา ที่ อยู่ในความ ประสงค์ ของ
มาตรา ๓๕๓ แต่ข้าพเจ้าคิดว่าในการ ใช้มาตรา ๓๕๓ ของรัฐธรรมนูญ
รัฐบาลไม่ควรจะไปเอา พระราชบัญญัติใด ๆ ซึ่งไม่จำเป็น ต้องออก พระราช
กำหนดเข้ามารวมได้ เพราะเหตุว่าการทำเช่นนั้นจะทำให้ความยากให้แก่สภา
กล่าว คือว่า พระราชบัญญัตินี้ เราเห็นว่า มีความจำเป็น ที่รัฐบาล จะต้อง ตรา
กฎหมายหลายมาตรา แต่บางมาตราไม่จำเป็นต้องอยู่ในพระราชกำหนด
แต่รัฐบาลทำ แต่โดยเหตุว่าบรรดากฎหมายที่ไม่ควรอยู่ในพระราชกำหนด

ถ้ารัฐบาลเสนอมาโดยรูปพระราชบัญญัติหรือเป็นรูปพระราชกำหนดเราก็ไม่มี
หน้าที่ที่จะแก้ไขได้ หน้าที่ของเรามันแต่อาจจะอนุมัติหรือไม่อนุมัติเท่านั้น
หน้าที่ที่ข้าพเจ้าจากคราวที่แล้ว ๕ ๖ ๗ ๘ ๙ ๑๐ ๑๑ ๑๒ ๑๓ ๑๔ ๑๕ ๑๖ ๑๗ ๑๘ ๑๙ ๒๐ ๒๑ ๒๒ ๒๓ ๒๔ ๒๕ ๒๖ ๒๗ ๒๘ ๒๙ ๓๐ ๓๑ ๓๒ ๓๓ ๓๔ ๓๕ ๓๖ ๓๗ ๓๘ ๓๙ ๔๐ ๔๑ ๔๒ ๔๓ ๔๔ ๔๕ ๔๖ ๔๗ ๔๘ ๔๙ ๕๐ ๕๑ ๕๒ ๕๓ ๕๔ ๕๕ ๕๖ ๕๗ ๕๘ ๕๙ ๖๐ ๖๑ ๖๒ ๖๓ ๖๔ ๖๕ ๖๖ ๖๗ ๖๘ ๖๙ ๗๐ ๗๑ ๗๒ ๗๓ ๗๔ ๗๕ ๗๖ ๗๗ ๗๘ ๗๙ ๘๐ ๘๑ ๘๒ ๘๓ ๘๔ ๘๕ ๘๖ ๘๗ ๘๘ ๘๙ ๙๐ ๙๑ ๙๒ ๙๓ ๙๔ ๙๕ ๙๖ ๙๗ ๙๘ ๙๙ ๑๐๐ ๑๐๑ ๑๐๒ ๑๐๓ ๑๐๔ ๑๐๕ ๑๐๖ ๑๐๗ ๑๐๘ ๑๐๙ ๑๑๐ ๑๑๑ ๑๑๒ ๑๑๓ ๑๑๔ ๑๑๕ ๑๑๖ ๑๑๗ ๑๑๘ ๑๑๙ ๑๒๐ ๑๒๑ ๑๒๒ ๑๒๓ ๑๒๔ ๑๒๕ ๑๒๖ ๑๒๗ ๑๒๘ ๑๒๙ ๑๓๐ ๑๓๑ ๑๓๒ ๑๓๓ ๑๓๔ ๑๓๕ ๑๓๖ ๑๓๗ ๑๓๘ ๑๓๙ ๑๔๐ ๑๔๑ ๑๔๒ ๑๔๓ ๑๔๔ ๑๔๕ ๑๔๖ ๑๔๗ ๑๔๘ ๑๔๙ ๑๕๐ ๑๕๑ ๑๕๒ ๑๕๓ ๑๕๔ ๑๕๕ ๑๕๖ ๑๕๗ ๑๕๘ ๑๕๙ ๑๖๐ ๑๖๑ ๑๖๒ ๑๖๓ ๑๖๔ ๑๖๕ ๑๖๖ ๑๖๗ ๑๖๘ ๑๖๙ ๑๗๐ ๑๗๑ ๑๗๒ ๑๗๓ ๑๗๔ ๑๗๕ ๑๗๖ ๑๗๗ ๑๗๘ ๑๗๙ ๑๘๐ ๑๘๑ ๑๘๒ ๑๘๓ ๑๘๔ ๑๘๕ ๑๘๖ ๑๘๗ ๑๘๘ ๑๘๙ ๑๙๐ ๑๙๑ ๑๙๒ ๑๙๓ ๑๙๔ ๑๙๕ ๑๙๖ ๑๙๗ ๑๙๘ ๑๙๙ ๒๐๐ ๒๐๑ ๒๐๒ ๒๐๓ ๒๐๔ ๒๐๕ ๒๐๖ ๒๐๗ ๒๐๘ ๒๐๙ ๒๑๐ ๒๑๑ ๒๑๒ ๒๑๓ ๒๑๔ ๒๑๕ ๒๑๖ ๒๑๗ ๒๑๘ ๒๑๙ ๒๒๐ ๒๒๑ ๒๒๒ ๒๒๓ ๒๒๔ ๒๒๕ ๒๒๖ ๒๒๗ ๒๒๘ ๒๒๙ ๒๓๐ ๒๓๑ ๒๓๒ ๒๓๓ ๒๓๔ ๒๓๕ ๒๓๖ ๒๓๗ ๒๓๘ ๒๓๙ ๒๔๐ ๒๔๑ ๒๔๒ ๒๔๓ ๒๔๔ ๒๔๕ ๒๔๖ ๒๔๗ ๒๔๘ ๒๔๙ ๒๕๐ ๒๕๑ ๒๕๒ ๒๕๓ ๒๕๔ ๒๕๕ ๒๕๖ ๒๕๗ ๒๕๘ ๒๕๙ ๒๖๐ ๒๖๑ ๒๖๒ ๒๖๓ ๒๖๔ ๒๖๕ ๒๖๖ ๒๖๗ ๒๖๘ ๒๖๙ ๒๗๐ ๒๗๑ ๒๗๒ ๒๗๓ ๒๗๔ ๒๗๕ ๒๗๖ ๒๗๗ ๒๗๘ ๒๗๙ ๒๘๐ ๒๘๑ ๒๘๒ ๒๘๓ ๒๘๔ ๒๘๕ ๒๘๖ ๒๘๗ ๒๘๘ ๒๘๙ ๒๙๐ ๒๙๑ ๒๙๒ ๒๙๓ ๒๙๔ ๒๙๕ ๒๙๖ ๒๙๗ ๒๙๘ ๒๙๙ ๓๐๐ ๓๐๑ ๓๐๒ ๓๐๓ ๓๐๔ ๓๐๕ ๓๐๖ ๓๐๗ ๓๐๘ ๓๐๙ ๓๑๐ ๓๑๑ ๓๑๒ ๓๑๓ ๓๑๔ ๓๑๕ ๓๑๖ ๓๑๗ ๓๑๘ ๓๑๙ ๓๒๐ ๓๒๑ ๓๒๒ ๓๒๓ ๓๒๔ ๓๒๕ ๓๒๖ ๓๒๗ ๓๒๘ ๓๒๙ ๓๓๐ ๓๓๑ ๓๓๒ ๓๓๓ ๓๓๔ ๓๓๕ ๓๓๖ ๓๓๗ ๓๓๘ ๓๓๙ ๓๔๐ ๓๔๑ ๓๔๒ ๓๔๓ ๓๔๔ ๓๔๕ ๓๔๖ ๓๔๗ ๓๔๘ ๓๔๙ ๓๕๐ ๓๕๑ ๓๕๒ ๓๕๓ ๓๕๔ ๓๕๕ ๓๕๖ ๓๕๗ ๓๕๘ ๓๕๙ ๓๖๐ ๓๖๑ ๓๖๒ ๓๖๓ ๓๖๔ ๓๖๕ ๓๖๖ ๓๖๗ ๓๖๘ ๓๖๙ ๓๗๐ ๓๗๑ ๓๗๒ ๓๗๓ ๓๗๔ ๓๗๕ ๓๗๖ ๓๗๗ ๓๗๘ ๓๗๙ ๓๘๐ ๓๘๑ ๓๘๒ ๓๘๓ ๓๘๔ ๓๘๕ ๓๘๖ ๓๘๗ ๓๘๘ ๓๘๙ ๓๙๐ ๓๙๑ ๓๙๒ ๓๙๓ ๓๙๔ ๓๙๕ ๓๙๖ ๓๙๗ ๓๙๘ ๓๙๙ ๔๐๐ ๔๐๑ ๔๐๒ ๔๐๓ ๔๐๔ ๔๐๕ ๔๐๖ ๔๐๗ ๔๐๘ ๔๐๙ ๔๑๐ ๔๑๑ ๔๑๒ ๔๑๓ ๔๑๔ ๔๑๕ ๔๑๖ ๔๑๗ ๔๑๘ ๔๑๙ ๔๒๐ ๔๒๑ ๔๒๒ ๔๒๓ ๔๒๔ ๔๒๕ ๔๒๖ ๔๒๗ ๔๒๘ ๔๒๙ ๔๓๐ ๔๓๑ ๔๓๒ ๔๓๓ ๔๓๔ ๔๓๕ ๔๓๖ ๔๓๗ ๔๓๘ ๔๓๙ ๔๔๐ ๔๔๑ ๔๔๒ ๔๔๓ ๔๔๔ ๔๔๕ ๔๔๖ ๔๔๗ ๔๔๘ ๔๔๙ ๔๕๐ ๔๕๑ ๔๕๒ ๔๕๓ ๔๕๔ ๔๕๕ ๔๕๖ ๔๕๗ ๔๕๘ ๔๕๙ ๔๖๐ ๔๖๑ ๔๖๒ ๔๖๓ ๔๖๔ ๔๖๕ ๔๖๖ ๔๖๗ ๔๖๘ ๔๖๙ ๔๗๐ ๔๗๑ ๔๗๒ ๔๗๓ ๔๗๔ ๔๗๕ ๔๗๖ ๔๗๗ ๔๗๘ ๔๗๙ ๔๘๐ ๔๘๑ ๔๘๒ ๔๘๓ ๔๘๔ ๔๘๕ ๔๘๖ ๔๘๗ ๔๘๘ ๔๘๙ ๔๙๐ ๔๙๑ ๔๙๒ ๔๙๓ ๔๙๔ ๔๙๕ ๔๙๖ ๔๙๗ ๔๙๘ ๔๙๙ ๕๐๐ ๕๐๑ ๕๐๒ ๕๐๓ ๕๐๔ ๕๐๕ ๕๐๖ ๕๐๗ ๕๐๘ ๕๐๙ ๕๑๐ ๕๑๑ ๕๑๒ ๕๑๓ ๕๑๔ ๕๑๕ ๕๑๖ ๕๑๗ ๕๑๘ ๕๑๙ ๕๒๐ ๕๒๑ ๕๒๒ ๕๒๓ ๕๒๔ ๕๒๕ ๕๒๖ ๕๒๗ ๕๒๘ ๕๒๙ ๕๓๐ ๕๓๑ ๕๓๒ ๕๓๓ ๕๓๔ ๕๓๕ ๕๓๖ ๕๓๗ ๕๓๘ ๕๓๙ ๕๔๐ ๕๔๑ ๕๔๒ ๕๔๓ ๕๔๔ ๕๔๕ ๕๔๖ ๕๔๗ ๕๔๘ ๕๔๙ ๕๕๐ ๕๕๑ ๕๕๒ ๕๕๓ ๕๕๔ ๕๕๕ ๕๕๖ ๕๕๗ ๕๕๘ ๕๕๙ ๕๖๐ ๕๖๑ ๕๖๒ ๕๖๓ ๕๖๔ ๕๖๕ ๕๖๖ ๕๖๗ ๕๖๘ ๕๖๙ ๕๗๐ ๕๗๑ ๕๗๒ ๕๗๓ ๕๗๔ ๕๗๕ ๕๗๖ ๕๗๗ ๕๗๘ ๕๗๙ ๕๘๐ ๕๘๑ ๕๘๒ ๕๘๓ ๕๘๔ ๕๘๕ ๕๘๖ ๕๘๗ ๕๘๘ ๕๘๙ ๕๙๐ ๕๙๑ ๕๙๒ ๕๙๓ ๕๙๔ ๕๙๕ ๕๙๖ ๕๙๗ ๕๙๘ ๕๙๙ ๖๐๐ ๖๐๑ ๖๐๒ ๖๐๓ ๖๐๔ ๖๐๕ ๖๐๖ ๖๐๗ ๖๐๘ ๖๐๙ ๖๑๐ ๖๑๑ ๖๑๒ ๖๑๓ ๖๑๔ ๖๑๕ ๖๑๖ ๖๑๗ ๖๑๘ ๖๑๙ ๖๒๐ ๖๒๑ ๖๒๒ ๖๒๓ ๖๒๔ ๖๒๕ ๖๒๖ ๖๒๗ ๖๒๘ ๖๒๙ ๖๓๐ ๖๓๑ ๖๓๒ ๖๓๓ ๖๓๔ ๖๓๕ ๖๓๖ ๖๓๗ ๖๓๘ ๖๓๙ ๖๔๐ ๖๔๑ ๖๔๒ ๖๔๓ ๖๔๔ ๖๔๕ ๖๔๖ ๖๔๗ ๖๔๘ ๖๔๙ ๖๕๐ ๖๕๑ ๖๕๒ ๖๕๓ ๖๕๔ ๖๕๕ ๖๕๖ ๖๕๗ ๖๕๘ ๖๕๙ ๖๖๐ ๖๖๑ ๖๖๒ ๖๖๓ ๖๖๔ ๖๖๕ ๖๖๖ ๖๖๗ ๖๖๘ ๖๖๙ ๖๗๐ ๖๗๑ ๖๗๒ ๖๗๓ ๖๗๔ ๖๗๕ ๖๗๖ ๖๗๗ ๖๗๘ ๖๗๙ ๖๘๐ ๖๘๑ ๖๘๒ ๖๘๓ ๖๘๔ ๖๘๕ ๖๘๖ ๖๘๗ ๖๘๘ ๖๘๙ ๖๙๐ ๖๙๑ ๖๙๒ ๖๙๓ ๖๙๔ ๖๙๕ ๖๙๖ ๖๙๗ ๖๙๘ ๖๙๙ ๗๐๐ ๗๐๑ ๗๐๒ ๗๐๓ ๗๐๔ ๗๐๕ ๗๐๖ ๗๐๗ ๗๐๘ ๗๐๙ ๗๑๐ ๗๑๑ ๗๑๒ ๗๑๓ ๗๑๔ ๗๑๕ ๗๑๖ ๗๑๗ ๗๑๘ ๗๑๙ ๗๒๐ ๗๒๑ ๗๒๒ ๗๒๓ ๗๒๔ ๗๒๕ ๗๒๖ ๗๒๗ ๗๒๘ ๗๒๙ ๗๓๐ ๗๓๑ ๗๓๒ ๗๓๓ ๗๓๔ ๗๓๕ ๗๓๖ ๗๓๗ ๗๓๘ ๗๓๙ ๗๔๐ ๗๔๑ ๗๔๒ ๗๔๓ ๗๔๔ ๗๔๕ ๗๔๖ ๗๔๗ ๗๔๘ ๗๔๙ ๗๕๐ ๗๕๑ ๗๕๒ ๗๕๓ ๗๕๔ ๗๕๕ ๗๕๖ ๗๕๗ ๗๕๘ ๗๕๙ ๗๖๐ ๗๖๑ ๗๖๒ ๗๖๓ ๗๖๔ ๗๖๕ ๗๖๖ ๗๖๗ ๗๖๘ ๗๖๙ ๗๗๐ ๗๗๑ ๗๗๒ ๗๗๓ ๗๗๔ ๗๗๕ ๗๗๖ ๗๗๗ ๗๗๘ ๗๗๙ ๗๘๐ ๗๘๑ ๗๘๒ ๗๘๓ ๗๘๔ ๗๘๕ ๗๘๖ ๗๘๗ ๗๘๘ ๗๘๙ ๗๙๐ ๗๙๑ ๗๙๒ ๗๙๓ ๗๙๔ ๗๙๕ ๗๙๖ ๗๙๗ ๗๙๘ ๗๙๙ ๘๐๐ ๘๐๑ ๘๐๒ ๘๐๓ ๘๐๔ ๘๐๕ ๘๐๖ ๘๐๗ ๘๐๘ ๘๐๙ ๘๑๐ ๘๑๑ ๘๑๒ ๘๑๓ ๘๑๔ ๘๑๕ ๘๑๖ ๘๑๗ ๘๑๘ ๘๑๙ ๘๒๐ ๘๒๑ ๘๒๒ ๘๒๓ ๘๒๔ ๘๒๕ ๘๒๖ ๘๒๗ ๘๒๘ ๘๒๙ ๘๓๐ ๘๓๑ ๘๓๒ ๘๓๓ ๘๓๔ ๘๓๕ ๘๓๖ ๘๓๗ ๘๓๘ ๘๓๙ ๘๔๐ ๘๔๑ ๘๔๒ ๘๔๓ ๘๔๔ ๘๔๕ ๘๔๖ ๘๔๗ ๘๔๘ ๘๔๙ ๘๕๐ ๘๕๑ ๘๕๒ ๘๕๓ ๘๕๔ ๘๕๕ ๘๕๖ ๘๕๗ ๘๕๘ ๘๕๙ ๘๖๐ ๘๖๑ ๘๖๒ ๘๖๓ ๘๖๔ ๘๖๕ ๘๖๖ ๘๖๗ ๘๖๘ ๘๖๙ ๘๗๐ ๘๗๑ ๘๗๒ ๘๗๓ ๘๗๔ ๘๗๕ ๘๗๖ ๘๗๗ ๘๗๘ ๘๗๙ ๘๘๐ ๘๘๑ ๘๘๒ ๘๘๓ ๘๘๔ ๘๘๕ ๘๘๖ ๘๘๗ ๘๘๘ ๘๘๙ ๘๙๐ ๘๙๑ ๘๙๒ ๘๙๓ ๘๙๔ ๘๙๕ ๘๙๖ ๘๙๗ ๘๙๘ ๘๙๙ ๙๐๐ ๙๐๑ ๙๐๒ ๙๐๓ ๙๐๔ ๙๐๕ ๙๐๖ ๙๐๗ ๙๐๘ ๙๐๙ ๙๑๐ ๙๑๑ ๙๑๒ ๙๑๓ ๙๑๔ ๙๑๕ ๙๑๖ ๙๑๗ ๙๑๘ ๙๑๙ ๙๒๐ ๙๒๑ ๙๒๒ ๙๒๓ ๙๒๔ ๙๒๕ ๙๒๖ ๙๒๗ ๙๒๘ ๙๒๙ ๙๓๐ ๙๓๑ ๙๓๒ ๙๓๓ ๙๓๔ ๙๓๕ ๙๓๖ ๙๓๗ ๙๓๘ ๙๓๙ ๙๔๐ ๙๔๑ ๙๔๒ ๙๔๓ ๙๔๔ ๙๔๕ ๙๔๖ ๙๔๗ ๙๔๘ ๙๔๙ ๙๕๐ ๙๕๑ ๙๕๒ ๙๕๓ ๙๕๔ ๙๕๕ ๙๕๖ ๙๕๗ ๙๕๘ ๙๕๙ ๙๖๐ ๙๖๑ ๙๖๒ ๙๖๓ ๙๖๔ ๙๖๕ ๙๖๖ ๙๖๗ ๙๖๘ ๙๖๙ ๙๗๐ ๙๗๑ ๙๗๒ ๙๗๓ ๙๗๔ ๙๗๕ ๙๗๖ ๙๗๗ ๙๗๘ ๙๗๙ ๙๘๐ ๙๘๑ ๙๘๒ ๙๘๓ ๙๘๔ ๙๘๕ ๙๘๖ ๙๘๗ ๙๘๘ ๙๘๙ ๙๙๐ ๙๙๑ ๙๙๒ ๙๙๓ ๙๙๔ ๙๙๕ ๙๙๖ ๙๙๗ ๙๙๘ ๙๙๙ ๑๐๐๐

ที่สุดถกกรโดยยถงเณภาษาตาง ๆ อนุชวาพเจาเห่นวามีไมลความจำเป็นที่จะตอง
พิจารณาต่อมและลัมปรการใดเลย เราสามารถที่จะเห่นอชนมวเป็นพระราช
บัญญัติขรรมตาดโดยแก้ไขให้มีความตามมาตรฐาน ๕ อย่างนี้ได้ โดยพิจารณา
โดยเบ็ดเตล็ดให้ ข้าพเจาไม่เห่าใจวามีเหตุใดรัฐบาลก็เห่าโอกาสที่วามีความ
จำเป็นบางอย่างแต่ไปเห่าในสิ่งที่ไม่มีความจำเป็นถึงออกพระรราชกำหนดด้วย
ข้าพเจาคืออยากจะให้รัฐบาลแสดงในช่น

นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง
การคลัง : สำหรับมาตรา ๕ ที่รัฐบาลได้ไปในพระราชกำหนดนั้น เหตุผลของ
ที่กเถียงกันมาครานก่อนอยู่ในสัตราขององกรชาเข้า ถ้าหากว่าจะออกเป็น
กฎหมายช่นฉบับหนึ่งแต่จจำเป็นจะต้องยกพิจารณาอีกฉบับหนึ่ง รัฐบาล
เห่นวามีไหน ๆ ก็ได้เห่นอช่นวามีพระราชกำหนดมาแต่ก็ควรที่จะได้ไปเห่นร่วม ๆ กัน
เพราะความจริงช่นช่นกเถียงกันเห่นกันได้ไปอยู่แต่เป็นปกติ คืออาจจะได้หรือ
ไม่ได้ก็คล้ายช่นกัน ช่นวามีของถกรเป็นเหตุที่ฐานได้ ในกฎหมายเห่นไม่
เห่นที่ช่นระหนักในกาต้อไปวามีเป็นการทำกากรนอกเห่นอกกฎหมายช่นอยู่

๑๕.๑๑ น.

พระยาอรรถการยณพนธ์ : ข้าพเจาได้กล่าวมแล้ว ข้าพเจาเห่นเห่น
ด้วยกับรัฐบาลหลายมาตราวามีความจำเป็นที่จะตองตราพระราชกำหนดออก
มา ข้าพเจาคือวามีเห่าความจำเป็น มาเห่าความจำเป็นที่ไม่จำเป็น มาได้ได้ด้วย
ข้าพเจาเห่นช่นเห่นอช่นวามีมาตรา ๕ ควรจะเป็นรูปพระราชบัญญัติขรรมตาด
แท้ ๆ แต่รัฐบาลได้เห่าไว้ รัฐบาลช่นอธิบายวามีเห่าเห่าของถกร เห่าเห่าของถกร
อย่างไรข้าพเจาไม่เห่าใจ ข้าพเจาไม่เห่นวามีจะเห่าเห่าของถกรอย่างไรเลย ภาษาจะ

ยกเว้นข้ออื่นเป็นกฎหมายธรรมดาที่ได้ ตามที่เห็นแต่จนครา & เดิมชุก
พิภคคือตราสู่สภากรพิจารณาเบ็ดเตล็ดซึ่งอยากจะขอความเข้าใจอีกครั้ง โปรด
อธิบายให้เข้าใจให้ชัดอีกที มาตรา ๕ รัฐสภา มีความจำเป็น อย่างไร ต้อง
พิจารณาโดยต้องละเอียดถี่ถ้วน

๑๕.๑๑ น.

นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง
การคลัง : มาตรา ๕ น เป็นข้อยกเว้นที่ไม่ต้องเสียภาษีอากร และไม่ได้
อยู่ในพระราชบัญญัติศุลกากรโดยเฉพาะ แต่อยู่ในพระราชบัญญัติที่กั
ติศาสตร์สภากรจึงจะเห็นได้ว่ามีการยกเว้นภาษีได้ จากประมวล ซึ่งรัฐสภา
เห็นว่าเป็นการยกเว้นภาษีอากรต่าง ๆ นั้น ก็ควรจะอยู่ในพระราชบัญญัติ
พิภคคือตราสู่สภากรโดยเฉพาะ ถ้าจะเขียนในร่างกฎหมายศุลกากรโดยตรง
แล้วเรื่องจะไม่เข้ากัน เพราะกฎหมายพิภคคือตราสู่สภากรมีเรื่องหลายอย่าง
ซึ่งนอกเหนือจากนี้ เช่น เหตุผลที่ได้เขารองหักเงินตามมาตรา ๕ มาได้ไว้ก็ตั้ง
ที่ใดเวียนแล้ว ก็เราไม่ได้ทำเฉพาะมาตรา ๕ มาตราเดียว ถ้าหาก
จำได้เข้ามาได้ในมาตรา ๕ มาตราเดียวแล้วก็เป็นพระราชกำหนด ก็เป็นสิ่งที่
เห็นจำเป็นเป็นการด่วนระดับ แต่ทว่าทางรัฐสภาเห็นว่าเมื่อได้ข้อพระราช
กำหนดก็ใช้ตราสู่สภากรได้แล้ว และในมาตรา ๕ ที่ยกเว้นของภาษีอากร
ก็ควรจะอยู่ในกฎหมายฉบับเดียวกัน ถ้าออกไปอยู่อีกคนละฉบับก็ต้องทำ
กฎหมาย ๒ ฉบับ หรือ ๓ ฉบับ รัฐสภาเห็นว่าไม่จำเป็นแล้วอีกของเหล่านี้
เป็นข้อยกเว้นอยู่โดยปริยายแล้ว ในทางปฏิบัติไม่ใช่มีปัญหาอะไรเลย
แต่ถ้าหากว่าเฉพาะมาตรา ๕ ออกเป็นพระราชกำหนดก็ไม่ถูก แต่นั่นนรอมกัน
มากับมาตราอื่น ๆ ซึ่งเป็นเรื่องของการเก็บภาษีและไม่เก็บภาษี ซึ่งควรจะ
อยู่ในกฎหมายฉบับเดียวกัน

๑๕.๑๓ น.

พระยาปรัตานฤเบศร์ : เวลานี้เรากำลังพิจารณาถึงความจำเป็นหรือไม่ ที่รัฐบาลจะเสนอต่อ พระมหากษัตริย์ ให้ออก พระราชกำหนด และเป็นการสมควรหรือไม่ที่เราอยุ่กันจะให้อนุมัติให้ใช้พระราชกำหนดนี้ ในการ พิจารณา พระราช กำหนด อย่างนี้ ซึ่ง กล่าว ว่า ออกมาตาม รัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๕๓ ในการพิจารณาตามรัฐธรรมนูญนี้อยู่ ว่า ถ้าอนุมัติก็อนุมัติไป ถ้าไม่อนุมัติก็เป็นอันตกไปทั้งฉบับ จะแก้ไขอย่างหนึ่งอย่างใดในพระราชกำหนดนั้นไม่ได้ จึงขอออกพระราชกำหนดอย่างนี้จึงเป็นออกฉะหนึ่งหรือรัฐบาลใช้นโยบาย อย่างใหม่ ออกมาให้ พิจารณากัน และโดย เชื่อว่า จะมีด้วย ช่วย รัฐบาลข้างมากให้พระราชกำหนดผ่าน ออกผ่านไปทั้งพระราชกำหนดหรือ ทั้งก่อนโดยสมาชิกไม่ มี โอกาสจะแก้ไขอะไรในขั้นนี้ นี้เป็นวิธีใหม่ เพราะฉะนั้นขอท่านสมาชิกทั้งหลาย เข้าใจอำนาจตามรัฐธรรมนูญ ในข้อนี้เสีย ก่อนว่า เราพิจารณากัน ถ้าผ่าน ผ่านทั้งหมด ถ้าตก ตกทีเดียว จะขอแก้ไขได้หรือไม่อย่างหนึ่ง ไม่มีการที่จะไปตั้งกรรมาธิการพิจารณาอย่าง พระราชบัญญัติทั้งหลาย ข้าพเจ้าจึงขอประธานเสนอว่า ฉะนั้นเป็นวิธีใหม่ที่ รัฐบาลจะเอาเปรียบแก่รัฐสภาในการที่จะให้พระราชกำหนดนั้นผ่านไป

ต่อไป ก็มีความตามรัฐธรรมนูญในพระราชกำหนดนี้ได้กล่าว ว่า ใน ร่างนี้ บอกว่า พระมหากษัตริย์ อาศัย อำนาจ ตาม ความใน มาตรา ๑๕๓ ของ รัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย จึงมีพระบรมราชโองการให้ ตราพระราช กำหนดขึ้นไว้ดังต่อไปนี้ มาตรา ๑๕๓ ทำนองมาชกุ่มมเกิดได้ชัดเจนแล้ว ๒-๓ ทำนองว่า มาตรา ๑๕๓ นั้นจะใช้เมื่อไร อนันต์ชอรรบประทานยากออก ในมาตรา ๑๕๓ บอกว่า ตามความจำเป็น เทาที่ได้พูดกันมาตั้งรัฐบาลไม่ ได้ชัดเจนให้เราเห็นว่ามีความจำเป็นอะไรที่ต้องรีบออกพระราชกำหนดนี้ อย่าง นั้นตามรูปนี้ รัฐบาลได้ชัดเจนว่า มีความ จำเป็น เพราะเป็น การด่วน และการจับ

LIRT

ถ้าข้าพเจ้าฟังไม่ผิด และจำไม่ผิด อย่างที่รัฐบาลได้ด่า และ จากที่ สมาชิกผู้ม
 เกี่ยวข้องอนุญาตออกชื่อ หลวงประกอบ ฯ รัฐบาลขแรงจำ ดัมและดำน
 เพราะจะให้ตกตงเสียก่อน ที่รัฐมนตรีออกไปจากขณะที่ประชุมกันนั้นไม่ใช่
 ความผิดของใคร เป็นความผิดของบุคคลต่างหาก ถ้ารัฐบาลไม่เชื่อว่า
 คณะรัฐมนตรี หรือบุคคลทั้งหลายที่อ้างว่าประชุมกันจะเก็บดัมไม่ได้นั้น ไม่เป็น
 เหตุว่าดัมอย่างนั้นต้องมาออกพระราชกำหนดอย่างนี้ ดัมอย่างนี้ มาตรา ๑๕๑
 ดัมเพื่อรักษาประโยชน์ของแผ่นดิน ไม่ใช่ดัมบอกว่า ดัดใจคนออกไปแล้ว ไปพูด
 ให้ใคร ๆ ไม่ใช่อย่างนั้น ขนมหาพเจ้าขอสนับสนุนท่านสมาชิกผู้มเกี่ยวข้อง
 อนุญาตออกชื่อ หลวงประกอบ ฯ ที่บอกว่าไม่มีความจำเป็นที่จะออก
 พระราชกำหนดด้วยเหตุนี้ เห็นว่าสมควรที่จะรักษาประโยชน์ของแผ่นดิน
 พระราชกำหนดนั้นอะไร ก็รักษาข้ากรวาออก ถ้าเห็น หนัก หนัก ดัดใจ
 มเพิ่มคนเดียวคือเหตาทานเอง ทน ในการดัดใจอย่างนี้ออกเป็นพระราช
 บัญญัติก็ได้ พระราชบัญญัติในการดัดใจท่านรัฐมนตรี ยุติธรรมเองกรณา
 ขแรงให้เรา บอกว่าไอ้นี้แหละออกมามีสำหรับเพื่อป้องกันความมั่นคง เพื่
 ความผาสุก ข้าพเจ้ามองไม่เห็นเลยว่า การดัดใจเราจะออกเป็นพระราช
 บัญญัติซึ่งเป็นเจตนาว่าคนนั้นมั่นคงอย่างไร เราเห็นว่าพระราชบัญญัติ
 เส้นขอบฟ้าผู้แทนแต่ดูก็ไม่มั่นคงอะไร เป็นการดัดใจ ซึ่งออกเป็น
 พระราชบัญญัติได้ เป็นการดัดใจเป็นการเด็ก นอกจากนั้นว่าถึงเรื่อง
 ภาษะมี ข้าพเจ้าสนับสนุนอีก แต่ท่านรัฐมนตรียุติธรรมได้ขแรงแก่เรา
 แล้ว รัฐบาลว่าไม่สามรถจะป้องกันกรหนภาษะเยอเศยกะบีได้ จึงบอก
 ว่าใช้วิธีจี้ใจไซโคโดยเขาไป ซึ่งที่ท่านสมาชิกได้พูด ขออนุญาตออกชื่อ
 คือ หลวงประกอบ ฯ คงไม่ใคร่รทเรียกช้อย ๆ งานเป็นการที่รัฐบาลไม่
 สามารถที่จะป้องกันได้แล้วไปจดมันทำไม ภาษะเขอนั้นจะเป็นประโยชน์
 ของแผ่นดิน ของบ้านเมือง หรือมาแจกจ่ายให้พวกคุณสมาชิกบ้าง จะไป

ตัดทำไม้ โดยไปอ้างว่าบ่อนักไม้ได้ เรื่องภาษีเงินได้ ข้าพเจ้าเชื่อเหลือ
 เกินว่าภาษีเงินได้ของคนสองหมื่นกว่าคนมีอยู่ ๒ พันคน แต่ทำไมไปตัดภาษีเงิน
 ได้ขึ้นไป จนกระทั่งตายอยู่แล้ว หาได้เงินบาทเสียภาษีเสีย ๕ หมื่นกว่า
 เจ้าของตัวเองได้ ๕ หมื่นเท่านั้น ถ้าอ้างบ่อนักไม้ได้จริง ข้าพเจ้าจึงคิดว่า
 ภาษีเงินได้ควรจะทำอย่างเดียวกัน เพราะฉะนั้นเหตุผลที่ตัดภาษีกระบี่จึง
 เห็นว่าไม่เป็นการถูกต้อง ไม่สมควร ทบวงกรมการลด รัฐบาลนั้นนโยบาย
 บ้างร้องถึงวุฒิสภาที่คดีละ ๒ หน้อยกว่ารัฐบาลจะส่งเสริมการอุตสาหกรรม
 กรรมในประเทศ รัฐบาลจะส่งเสริมการอุตสาหกรรมในประเทศ ให้คนได้มี
 การค้าขาย ให้คนไทยมีการทำงานทำ ในการขึ้นภาษีสุรา รัฐบาลก็บอก
 ว่า ขึ้นภาษีสุรา เพราะเหตุว่าส่งเสริมการผลิตสินค้าภายในประเทศ แต่
 ว่าโรงปูนซีเมนต์มีคนงานไม่น้อยกว่า ๕ - ๕ พันคนทำงานที่นั่น คนงานคน
 หนึ่งมีเมีย มีลูก มีพ่อตา มีเมียยาย มีพ่อของตัวแม่ของตัวเอง คนเพียง
 ๕๐ - ๕๐ คนมีเงินเกี่ยวข้องในการผลิตคน ๕ - ๕ พันคน รัฐบาลจะตัด
 ภาษีปูนซีเมนต์ทำไม รัฐบาลบอกว่าปูนซีเมนต์แพง ข้าพเจ้าทำให้ไปตาม
 เจ็ดว่าปูนซีเมนต์แพงใหม่ ไม่แพงเลย ถ้าจะคิดตามจำนวนคนที่ปลูกบ้าน
 ใช้ปูนซีเมนต์ ข้าพเจ้าทำว่าเขาซื้อเฉลี่ยใน ๘ ล้านคนก็ว่าใครอยากมีบ้าน
 ก็ซื้อปูนซีเมนต์ปลูกตึก เบ็ดเตล็ดไม่มี ไม่มีใครอยากทำ เพราะฉะนั้น
 ถ้าว่าลดภาษีปูนซีเมนต์เพื่อคน ๘ ล้านคน เสียลดละคนงานโรงปูนซีเมนต์
 แกร์ไฮดรอลิกปูนซีเมนต์ ข้าพเจ้าว่าไม่จริง ข้าพเจ้าทำด้วยว่าถ้ามาซื้อที่
 หนึ่งในทนม ไครมตถ ๕๐ เปอรเซ็นต์ ข้าพเจ้าเองก็มีบ้านไม้ ข้าพเจ้าอยู่
 ด้วยซ้ำ บ้านข้าพเจ้าเองฝรั่งกระเบ็ดใหม่หมดแล้ว ข้าพเจ้าเห็นว่าเหตุผล
 ของท่านยังไม่เห็นว่ามีค่าเป็นอย่างไร ที่จะลดภาษีปูนซีเมนต์ลงไป
 และขัดกับเหตุผลที่รัฐบาลเป่าร้องโฆษณาว่าจะช่วยการผลิตในประเทศ จะ
 ช่วยการอุตสาหกรรมในประเทศ รัฐบาลอย่าลืมว่าโรงปูนซีเมนต์มีคนที่

จะทำได้ ถ้ารัฐบาลลดภาษีปูนซีเมนต์ ข้าพเจ้าไม่เคยไปเมืองนอก อ่าน
 แต่หนังสือเท่านั้น ข้าพเจ้าเชื่อ ว่าทุกประเทศนอกเมืองไทยมีบ้านซีเมนต์
 ทั้งนี้ ถ้าพวกนั้นได้มีโอกาสดูตึกแล้ว ๕- ๖ เมตรขึ้นไป ทุกประเทศตั้งปูน
 ซีเมนต์มาเมืองไทยจนเกินกว่ากำลังปูนซีเมนต์ในประเทศจะส่งไปได้ โรง
 ปูนซีเมนต์ก็ต้องเลิกกิจการ คงงำน้ำไม่มั่งงานจะทำ ไม่มีอะไรจะกิน
 เพราะฉะนั้นขออย่าถามว่าจะเป็นการเสียหาย เป็นการไม่มีเหตุผลเพียงพอ
 แต่เมื่ออ่านดูกรณณภาพดูราแล้ว เป็นการขัดกันอย่างรวดเร็วขึ้นกัน . . . .
 ข้าพเจ้าจะเดา เป็นหมอกความข้าพเจ้าชอบใช้ค้ำจามต้นนี้ฐาน ข้าพเจ้าจะ
 เค้าดำทำไมรัฐบาลชกนภาพ ข้าพเจ้าเดาไม่ผิด เพราะรัฐบาลชกนเหตุตัวเอง
 ไม่อยากให้เห็นฝรั่งเข้ามา ขยายเข้างรัง เห็นพงแต่หมอกดำ กินเหล่าไทยค
 กดำ อย่างคุณหมอกประกอบ ๆ ว่าค้ำจามไม่รังก็เมาเหมือนกัน ข้าพเจ้า
 กคคเหมือนกัน ก็รู้อยู่ว่าเหตุจริงราวเป็นอย่างไร เห็นฝรั่งเป็นอย่างไร
 ข้าพเจ้าไม่รู้

นอกจากนั้น ท่านสมาชิกผู้เกียรติท่านบอกอย่างนั้นเป็นการเพิ่ม
 ค่าครองชีพ ทางรัฐบาลท่านก็บอกว่าจะไปกินเหล้าทำไมเล่า ไม่จำเป็นจะ
 ต้องกินนั้น ข้าพเจ้าเชื่อว่าเคยเห็น ๕- ๖ คนกว่าเสียชกนในคืนทุก ๆ คนกินเหล้า
 เพราะว่าเหล้าเป็นส่วนหนึ่งของสารครของชีพเหมือนกัน ทว่าทำไมไม่
 กินเหล้าของเราเล่า ก็ไม่มีเหตุผลอะไรเลย แต่ที่รัฐบาลบอกว่าจะลดภาษี
 ภาษีเหล้า เพื่อจะส่งเสริมสินค้าเหล้า ข้าพเจ้าบอกอย่างไม่ควรลดภาษีปูน
 ซีเมนต์เพื่อส่งเสริมการผลิตสินค้าปูนซีเมนต์ในเมืองไทย เหตุผลที่ลดภาษี
 ปูนซีเมนต์ กับเหตุผลเพิ่มภาษีเหล้าไม่สัมพันธ์กัน เขากันไม่ได้ ฉะนั้นไม่ควร
 จะรีบร้อนให้เป็นพระราชบัญญัติออกมา

นอกจากนี้ท่านสมาชิกผู้เกียรติของคณ ท่านได้พูดแต่อย่าง ไม่
 การรับค้ำจามอะไรเลย ข้าพเจ้าจำได้ ถ้าอย่างนั้นขอไฟกคคของรคคค เพราะถ้า

ไม่รับต่อนัดไม่ได้ตั้งของมณีนกัณท์ ไม่ขัดไฟอยู่ในโรงไม่ต้องเสียภาษี
ออกนอกโรงจึงจะเสียภาษี พอคนทั้งหลายรู้ว่าเสียภาษี ก็ระมัดระวังกัน
ออกไปเสีย เช่นนี้จึงจำเป็นจะต้องออกไม่ให้ใครรู้ แต่อย่างเรื่องเหล่านี้
ไม่ใช่ ว่ามณีนกัณท์ที่ปากหน้าเจ้าพระยา เราจะต้องลงไปต่างประเทศเสียก่อน
ข้าพเจ้าขอเตือนท่านทั้งหลายว่า พระราชกำหนดคนเราไม่ควรจะรับให้เป็น
พระราชบัญญัติ เพราะออกผิดหลักนิติเกณฑ์

๑๕. ๒๖ น.

จอมพล ป. พิบูลสงคราม นายกรัฐมนตรี: ข้าพเจ้าขอ
ประธานเรียนต่อท่านสมาชิกผู้เกียรติยศคือในข้อแรกท่านบอกว่าใน
การที่ออกพระราชกำหนดแล้ว ก็พิจารณาด้วยดีแล้ว ในเรื่องนั้นก็เสียใจ
ที่ข้าพเจ้าได้อธิบายให้ท่านสมาชิกผู้เกียรติยศเข้าใจยังไม่แจ่มแจ้งพอ ขอ
ประธานเรียนข้าออกดังนี้ ท่านก็อายุมากอยู่มากหลายรัชกาล และข้าพเจ้า
เองก็อยู่มากหลายรัชกาลเหมือนกัน และเป็นรัฐบาลมา ๒๐ ปีแล้ว ไม่ปรากฏ
ว่าในการแก้ไขข้อครหาที่ศาลฎีกา ไม่ได้ทำเป็นพระราชกำหนดเด็ดขาด
เราทำตงตงนั่น และนอกจากนี้ในต่างประเทศเขาก็เช่นเดียวกัน ทั้งนี้ไม่ใช่
หมายความว่าออกพระราชกำหนดเป็นเรื่องด่วน คือหมายความว่าออก
ออกพระราชกำหนดเพื่อป้องกันภัยอันตรายของรัฐบาล และทำไมการออก
จึงเป็นคำสั่งออกเป็นความลับ เพราะว่า ถ้าหากว่ามณีนกัณท์ออกไปแล้วก็จะ
เป็นภัยอันตรายแก่รัฐ และอะไรเราจะตราเป็นพระราชกำหนดด้วยความลับ
ก็ขอพระราชกำหนดตนเอง นอกจากนั้นพระราชบัญญัติเปลี่ยนแปลงตรา
ภาษีสู่ศาลฎีกา เขาก็ต้องให้ทำเป็นกฎหมายเสียด้วย แล้วเราจะออก
กฎหมายธรรมดาไม่ได้ เพราะเหตุว่ามณีนกัณท์ออกไปจะเกิดอันตราย ขอย้ำ
อีกทีหนึ่ง ยิ่งถ้ามองกฎหมายที่จะออกให้เป็นความลับได้ก็ต้องเป็น

พระราชกำหนด เมื่อส่งออกไปแล้วจะเกิดความเสียหายประการใดประการหนึ่ง
 หนึ่งโดยด้วยภาษ้อากร เกษัตริย์ด้วยตั้งสินค้าออกไปข้างนอก ท่านบอก
 ในการลดอัตราอากรเขาขึ้น ทุกคนไม่เห็นจะเสียหายประการใด แต่
 ก็คิดว่าคงจะไม่เสียหาย เพราะว่าของลดลงไป ก็ยกโทษละ ๒๐ สตางค์ ลด
 ลงไปเหลือ ๕๐ สตางค์ แต่ท่านพิจารณาในองการค้าจะเห็นได้ว่า ในการ
 ทศศาคาต่างประเทศจะซื้อสินค้าจากซื้อในทางที่ถูก เพราะฉะนั้นถ้าส่งออก
 บรรดาพ่อค้าต่างประเทศก็ไม่ตั้งสินค้าในประเทศในระยะหนึ่ง จนกว่าจะ
 พิจารณาตั้งขึ้น ในการตั้งสินค้าเหล่านี้ซึ่งจะลดหักต่อตราภาษี การค้า
 นกหยุดชั่วคราว เมื่อหยุดแล้วก็ไม่ได้อายุที่ต่ำกว่าที่จะผ่านออกไปก็ขาด
 ไปด้วยในเวลาอย่างน้อย ๒ หรือ ๓ เดือน แล้วเมื่อมีคนทราบที่เราจะลด
 อากรของสินค้าเขาออก ก็ทำให้ราคาสินค้าเขาขยับลด เพราะฉะนั้นพ่อค้า
 ภายในประเทศก็จะลดการผลผลิตของตนเป็นกวางกักตน ทำให้เสีย
 ประโยชน์ของประเทศ นอกจากนั้นท่านจะเห็นได้ว่า ขุดด้วยอย่างเมื่อ ๒-๓ วัน
 ทางกระทรวงคมนาคม จำเป็นต้องยอมแก่ลงการณณ์ฉบับหนึ่งว่า ในการที่เรา
 จะเปลี่ยนแปลงอัตราค่าขนส่งสินค้า ทางรัฐบาลยังไม่ได้พิจารณา ทั้งนี้เพราะ
 เหตุว่าเมื่อเวลาที่พ่อค้าทราบว่าจะเปลี่ยนแปลงอัตราเหล่านี้ ท่าน
 สินค้าจะขึ้นมากก็ต้องรออัตราใหม่ การค้าขายก็ต้องหยุดชะงักลง การเสียหาย
 ซึ่งเราต้องนับเป็นความลำบากจนกว่าจะถึงเวลาปฏิบัติในการที่เราจะตั้งสินค้า
 ไปนอกประเทศ ทั้งนี้สำหรับที่เราตั้งสินค้าเข้ามา ถ้าหากที่เราเปลี่ยนแปลง
 อัตราภาษีจะเป็นโดยสูงหรือต่ำดังก็ตาม ถ้าพ่อค้าได้ทราบเช่นนั้น
 ก็หมายความว่าแสดงว่าเปลี่ยนแปลงอัตราภาษีแล้ว อัตราของเหล่านี้ก็จะ
 ลดลงไปหรือจะแพงขึ้นตามจำนวนภาษ้อากร ตามจำนวนภาษ้อากรที่เขาจะ
 เสียให้แก่กรมศุลกากร เมื่อเช่นนั้นจะเห็นได้ว่าบรรดาตั้งราคาเข้ามา ถ้าหาก
 ความการเปลี่ยนแปลงอัตราอากรเขาแล้วออกไปก่อนเราจะบังคับใช้แล้ว จะ

เห็นได้ว่าราคาสินค้าอื่น ๆ ย่อมเปลี่ยนแปลงไปหรือลดหรือเพิ่มขึ้น เมื่อเช่น
 พอดีค่าตลอดจนผู้ใช้ของเหล่านักพยายามกักตุนกัน สินค้าใดที่ขายจนราคา
 ตกแพง ก็พยายามกักตุนสินค้ากัน การกักตุนสินค้าเกี่ยวกับประชาชนผู้ใช้
 เห็นเห็นว่ากักตุนเกินกว่าสมควร ไม่ใช่กักตุนไว้แค่พอสมควร เพราะฉะนั้น
 จะทำให้สินค้าขาดตลาด ก็เกี่ยวกับปริมาณที่ล้มพ่าย ของจนราคาในท้อง
 ตลาดก็จะขึ้นบงกชขึ้น แล้วสินค้าที่ลดฮวบราคาเข้ามาแล้วสินค้าผ่านด้าน
 คู่ลดการกักตุนก็จะมีราคาลดน้อยลงไป อัตราที่จะขายในท้องตลาดก็ลดลงด้วย
 เมื่อราคาถูกลงไปคนที่มีอยู่เดิมในมืออยู่แล้ว ก็จะเกิดการกักตุนกันเช่น
 เดียวกัน ด้วยเหตุฉะนั้นในสมัยที่เกี่ยวด้วยการที่จะเปลี่ยนแปลงอัตราเข้า
 หรือขายออกก็ดี คงแต่รัฐบาลสมัยพระยามโนฯ ซึ่งผมได้มีโอกาสร่วมอยู่
 เก็บจะพูดรัฐบาล นอกจากจะหลังสงครามนั้นก็ปรากฏว่าได้ขอเป็น
 พระราชกำหนดกักตุนกันขึ้น แล้วกับที่แต่ก่อนหม่อมเจ้าวิวัฒน์ไชยฯ เป็นรัฐมนตรี
 ว่าการกระทรวงการคลัง ก็ได้มีออกพระราชกำหนดฉบับหนึ่งเกี่ยวกับ
 เปลี่ยนแปลงอัตราการค้าเข้าหรือออก แต่ที่ทำแบบนี้เช่นเดียวกัน แต่ทว่า
 พระราชกำหนดฉบับที่ออกโดยในขณะที่ท่านวิวัฒน์ไชยฯ เป็นรัฐมนตรีว่าการ
 กระทรวงการคลังในสมัยที่แต่ก่อนนั้น โดยที่เราใช้รัฐธรรมนูญฉบับชั่วคราว
 ซึ่งได้จัดไปแล้วที่พูดกันว่าฉบับที่ได้คุมอะไรนั้น ฉบับนั้นก็บอกว่าให้
 ออกเป็นพระราชกำหนดเช่นเดียวกัน แต่ว่ามาฉบับถาวรก็ได้เต็มไปว่าให้
 ขออนุมัติจากสภาเสียดีกหนึ่ง เพราะฉะนั้นแต่เราได้ทำเป็นพระราช
 กำหนดหนึ่งฉบับหนึ่ง แต่ที่ไม่ผ่านสภาเพราะเหตุว่ารัฐธรรมนูญฉบับนั้น
 ไม่ได้บังคับให้ขออนุมัติจากสภา ครั้นมารัฐธรรมนูญฉบับใหม่จะเรียนอีก
 หนึ่งว่าขออนุมัติ ความจริงเมื่อออกฉบับ ๒๔๗๕ ผมเข้าใจว่าดูเหมือน
 จะไม่บังคับขออนุมัติ นี่ผมจำไม่ได้

พระมณูภาณวิมลศาสตร์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม :
ต้องขอขออนุมัติสภาเหมือนกัน

จอมพล ป. พิบูลสงคราม นายกรัฐมนตรี : รัฐธรรมนูญปี
๒๔๗๕ ก็ต้องขอขออนุมัติสภาเหมือนกัน ถ้าทำแบบนั้น แล้วขอจากนั้น
ที่ท่านบอกว่าเกี่ยวข้องกับอากร คือลดค่าอากร เกี่ยวกับเยอเคย ภาษี ก็แสดง
ให้เห็นว่ารัฐบาลไม่มีความสามารถที่จะบ่งกั้นการลด หอบ หนี ภาษีเข้ามา
ในเรื่องนั้นผมอยากจะเรียนว่าในเรื่องการตั้ง พักคชตราภาษีชาเขา และขอออก
นั้น ความจริงต้องมีหลักเกณฑ์อยู่บ้างบางประการ มิใช่เขียนด้วยใจโดย
ที่ไม่มหลักเกณฑ์ เพราะฉะนั้นในการที่จะวางหลักเกณฑ์นั้นผมคิดว่า
โดยความเห็นธรรมดา ใคร ๆ ก็ย่อมจะทราบได้ว่าพักคชตราเหลือนมราคาตั้ง
ตั้งใหม่แพงหรือลดให้เหมาะสมกับค่าของราคาส่งของนั้น ๆ ถ้าหากว่าเรา
ตั้งให้เหมาะสมกับค่าหรือส่งของนั้นแล้ว คนเราก็น่าที่จะเสียภาษีอากร
ให้เป็นรายได้ของชาติ แต่ว่าเมื่อได้พิจารณาในเรื่องกรณี เยอเคย
ก็โดยมีตระหนักเช่นนี้ ในสมัยนั้นเพิ่งตั้งไปในการที่จะตั้งค่าแพ่งภาษี เพราะว่า
ประเทศไทยเราเป็นประเทศที่คนกรณีเป็นส่วนมากแต่กรณีนี้ทำในประเทศ—
ไทย เหตุใดมันจะต้องตั้งกรณีมาจากต่างประเทศ แต่ว่าคงจะไม่เร่งตั้งโดย
ไม่คิดถึงจังหวัดชายแดน จังหวัดที่ขาดไม่สามารรถจะรับกรณีจากจังหวัด—
ระของไปได้ เพราะอยู่ไกล เกาะกงใกล้กว่าราคาที่ถูกกว่า เพราะฉะนั้น
คนทางไหนก็คงจะขอกรณีแต่เยอเคยทางไหนถูกกว่าที่เราไปตั้งภาษีเพื่อลด
ภาษีกรณีแต่เยอเคยลงเช่นนี้เป็นธรรมดาอยู่เองคนจะต้องหนี ที่ใดกล่าว
ว่ารัฐบาลไม่มีความสามารถที่จะบ่งกั้นการหนีภาษีกรณีผมคิดว่าจะเป็นการ
ตรงกันข้าม เพราะเหตุว่าการที่รัฐบาลในระยะเวลา ๒ ปีก่อนที่จะเข้ามาเมื่อปี
๒๔๗๐ ท่านจะเห็นได้จากการลดลดอัตราค่าอากรว่ากรณีโดยทั่วไปจะไม่ยก
จะเอาเรื่องเก่ามากล่าว แม้แต่ชาวเมืองตบหนักันไป เขาใจว่าท่านเข้ามา

ผู้เกี่ยวข้องจะหาข่าวกันได้ง่าย เพราะเหตุว่าได้ติดต่อสนิทกันไป
 ชาย แต่เวลานั้นท่านจะเห็นได้ว่าข่าวหาได้ง่ายตลอดจนงบประมาณ แผ่นดิน ปี
 ๒๕๕๐ ท่านคงจะจำได้ว่าประมาณ ๕๐๐ ล้าน เมื่อวานฉันพบท่านก็ได้พิจารณา
 งบประมาณของแผ่นดินไป ท่านจะเห็นได้ว่าเฉพาะข่าวเท่านั้นรายได้
 ประมาณเกือบ ๓๐๐ ล้านเศษ ท่านจะเห็นได้ว่ารัฐบาลได้พยายามที่จะให้ความ
 สามารถที่จะกดขี่ไม่ให้มีการติดต่อสนิทกัน แต่เกิด การ คอรัปชั่น ขึ้น
 โดยเฉพาะเรื่องภาษีท่านจำได้ไหม คราวหนึ่งอเมริกาเคยห้ามไม่ให้ประเทศ
 ต่าง ๆ นำสุราเข้าไปในประเทศอเมริกาเพราะต้องการจะ เด็ก การกิน เหล้า กัน
 รัฐบาลอเมริกันต้องงบประมาณก็มากน้อย ท่านจะเห็นได้ในเรื่องหนึ่ง
 ได้มีการติดต่อกัน บัดนี้รัฐบาลอเมริกันก็ต้องเลิกการห้ามนำสุราเข้าไป
 ภายใน ท่านบอกว่าท่านได้เคยอ่านหนังสือต่างประเทศมาก ท่านคงจะ
 ไม่ปฏิเสธในเรื่องนี้ ที่ได้เรียนมาเป็นเรื่องความสามารถในการภาษี
 ดึงดูดแก่คนที่ควรจะได้เก็บอย่างหนึ่ง และทางหลักประจักษ์พยานโดย
 งบประมาณที่เราได้เก็บมากขึ้น นอกจากนั้นประจักษ์พยานในต่างประเทศ
 ดังได้กล่าวมาแล้ว หวังใจว่าท่านสมาชิกผู้เกี่ยวข้องจะให้ความเป็นธรรม
 แก่รัฐบาลนี้ว่าคงไม่เหลวไหลในการที่จะบ่อนทำลาย นอกจากนั้นเคย
 ด้วยปูนซีเมนต์ ท่านบอกว่าที่ปูนซีเมนต์ปล่อยให้เข้ามางัดสำหรับสุรา
 แลดูเพิ่มภาษีขึ้น เพราะเหตุว่าเป็นการที่จะส่งเสริมอุตสาหกรรมภายใน
 ประเทศ แต่ทำไมปูนซีเมนต์อนุญาตให้เข้ามาและลดภาษีลงจะทำให้การ
 อุตสาหกรรมในประเทศคือปูนซีเมนต์ของเรา โรงปูนซีเมนต์ของเราเพิ่ม
 รายได้ข้าจะเสียหายล้มจมไปได้ เรื่องนี้ข้าพเจ้าขอขอบคุณใจและเป็นความผิด
 ของรัฐบาลนี้ที่ไม่สามารถอธิบายโดยละเอียดให้ท่านสมาชิก ผู้เกี่ยวข้องทราบ
 ว่าเราได้ปฏิบัติอย่างไร และไม่ว่าท่านจะเข้าใจคำอธิบายในเรื่องราย
 ละเอียดในการปฏิบัติจะทำให้ท่านถือเอาเป็นข้อเท็จจริงหรือไม่

LIRT

เวลาผ่านไปตลอดจนกระทั่งท่านได้ตั้งท่าทาง ขอประทานโทษ คงจะเหนื่อย
 เหนียว ในเรื่องเกี่ยวกับขีปนาวุธ ค่ะ อย่างที่เราได้คิดกันว่าขีปนาวุธใน
 ท้องตลาดเวลานี้ราคาเท่าไรแล้วเราคิดถึงภาษี ๕๐ ก็ให้ได้ราคาพอได้เรียก
 ดูราคาต่างประเทศเท่าไรแล้วค่าซีซีเอฟบางกองภาษี เป็นเท่าไรแล้วเราเอาตัว
 เลขต้นทุนราคา ขีปนาวุธต่างประเทศมาถึงของซีซีเอฟบางกองให้พอดี
 กับราคาในประเทศซึ่งจะเห็นได้ว่าในการลด ๆ อย่างเมตริกซ์นะ ๕๐ บาท ไม่
 ใช้เอาตัวเลขมาคูณ ๕๐ บาท ซึ่งรัฐมนตรีพาณิชย์คุณพระบริรักษ์ ๆ เอา
 ตัวเลขมาคำนวณอย่างยักยอกซึ่งเขาตัวเลขราคาขีปนาวุธมาจากเมืองญี่ปุ่นเขา
 ใจว่าเป็นราคาที่ถูกแล้ว บวกด้วยค่าจ้างเลี้ยง ก็คิดว่าราคาพอได้เรียกกับราคา
 ขีปนาวุธในประเทศเรา ซึ่งจะเห็นว่าเราตั้งเสริมชุดสำหรับรวมในประเทศ
 มาก เราลดขั้นอัตราเราเช่นขีปนาวุธนอกประเทศสามารถจะเข้ามาได้
 ราคาขีปนาวุธของเราให้สมมุติได้ว่า และนอกจากนั้นทางกระทรวงพาณิชย์
 ยังได้ตั้งข้อตั้งเกณฑ์ขึ้น และคณะรัฐมนตรียังได้ถือเป็นหลักปฏิบัติว่าใน
 การที่เอาขีปนาวุธเข้ามาไม่ได้ปล่อยให้เสรี เราควบคุมอยู่เราปล่อยให้เข้า
 มาเป็นงวด ๆ เท่านั้นเขาจะลดอัตรา เพราะเหตุผลว่าเมื่อเรา ๆ นี้ ตั้งเกณฑ์ขึ้น
 ทั้งหลายในโลกนี้ย่อมมีความบกพร่องเป็นธรรมดาเช่นเดียวกับ โรงขีปนาวุธ
 ไม่สามารถจะผลิตได้ ในขณะหนึ่ง ราคาขีปนาวุธตั้งขึ้นเป็นกรณีขึ้น
 แก่ราษฎรผู้ซื้อขีปนาวุธ ให้ช่วยแก้ความจำเป็นโดยไม่ต้องมาตัดตาตาขีปนาวุธ
 ของเราได้ ทั้งนี้ นอกจากนั้นที่เราตั้งภาษีลงไป เพื่อไม่ให้ขีปนาวุธนอกมี
 ราคาถูกลงมาขายในราคาขีปนาวุธที่ตน ซึ่งจะแข่งขันกับเขาไม่ได้ ด้วยเหตุนี้
 กระผมคิดว่าโรงขีปนาวุธจะได้อรรถประโยชน์ทางด้านนี้ไปอีก ที่ท่านได้กล่าว
 ไว้โรงขีปนาวุธไม่ใช่ของคน ๑๘ ล้าน ขีปนาวุธของเขาใจความที่อธิบายผิดไป
 ความจริงคำพูดสำหรับคน ๑๘ ล้านไม่ได้หมายความว่าคน ๑๘ ล้าน จะใช้
 ขีปนาวุธ คำพูดสำหรับคน ๑๘ ล้าน เป็นจำนวนสำหรับสาธารณประโยชน์

LIRT

คือไม่ใช่หมายความว่าของผู้ใดคนหนึ่ง ของคน ๑๗ ด้าน หมายความว่าถึง
 ตำราชนประโยชน์ เพราะฉะนั้นเรื่องปูนซีเมนต์คงจะไม่เกี่ยวกับท่าน
 เพราะท่านอยู่บ้านไม้ตามที่ท่านกล่าวแล้ว ปูนซีเมนต์เอามาเพื่อไปสร้าง
 สะพานสำหรับการจราจรซึ่งค้างอยู่ เป็นจำนวนมากสำหรับคน ๑๗ ด้าน หรือ
 ตำราชนประโยชน์ นอกจากนี้จะไปสร้างถนนหนทางเหล่านี้ ก็เป็น
 ตำราชนประโยชน์ และนอกจากนั้นสำหรับการชลประทานก็ตั้งงบประมาณ
 ไร่ร้อย ๆ ล้าน ปรึกษากันยอมทราบว่าจะต้องใช้ปูนซีเมนต์ บางทีต้องใช้
 ปูนซีเมนต์ ซึ่งใช้ซีเมนต์ธรรมดาไม่ได้แห้งไม่พอแข็งไม่พอ ต้องอิมพอร์ต
 ของเข้ามา ปรึกษากันเป็นของตำราชนของคน ๑๗ ด้านก็ของตำราชน
 นั่นเอง งบประมาณในการสร้างทางกีด ในการชลประทาน ในการก่อสร้าง
 ตำราชนเหล่านี้ และโรงพยาบาลด้วย ก็เป็นของตำราชนของคน ๑๗ ด้าน
 และขอประทานเรียนว่าของคน ๑๗ ด้าน ไม่ใช่หมายความว่าคน ๑๗ ด้าน
 จะใช้ซีเมนต์คนละกระสอบ คน ๑๗ ด้านขอเรียนอีกทีก็คือตำราชน
 ประโยชน์ตามที่เรียนมาขอประทานโทษด้วยว่าคงจะมีบกพร่องต้องเกิน ขอ
 ประทานโทษ

๑๕.๕๕ น.

หลวงประกอบนิติสาร : ข้าพเจ้าขออนุญาตพูดเป็นครั้งสุดท้าย
 ข้าพเจ้าได้ฟังท่านรัฐมนตรีหลายท่าน ลูกฉันมาปรารถนาเข้าใจกับคุณเสกต่าง
 การออกพระราชกำหนดในเรื่องเกษียณอายุราชการ ต้องออกเป็นพระราชกำหนด
 ทั้งนี้ จะเป็นพระราชบัญญัติอะไรก็ได้ เพราะจำมีเงินขอพระราชบัญญัติกว่า
 จะรับหลักการแปรญัตติอะไรกัน ผู้คนกรูหมัด ขอร้องข้าพเจ้าแต่ไหนแต่ไรมา
 ก็เห็นพ้องกับท่านเหมือนกันว่าในเรื่องเกษียณอายุราชการ ถ้าเราเอาเรื่อง
 ที่จะออกพระราชกำหนดแล้ว ก็เป็นอนันตนาจนจะออกพระราชกำหนดได้ ไม่
 มีใครเถียง และข้าพเจ้าดำเนินเป็นอย่างดีว่าอำนาจที่จะออกพระราชกำหนด

LIRT

๕๗ เป็นอำนาจฝ่ายบริหารซึ่งรัฐธรรมนูญให้ไว้ ในเมื่อมีเหตุผลอันสมควรก็อาจ
 ชะงักได้ ไม่ได้หมายความว่า จะตีมือตัดเท้ารัฐบาลไม่ให้ใช้อำนาจบริหาร
 ออกพระราชกำหนดเช่นนั้นห้ามได้ ความที่ทวนถ่วงถึงรัฐธรรมนูญฉบับ
 ก่อนหน้าฉบับนี้หรือออกนัยหนึ่งรัฐธรรมนูญชั่วคราวนั้นว่า เมื่อก่อนออก
 พระราชกำหนดได้เหมือนกันละไม่ต้องมาให้สภาบัญญัติ ไม่ต้องมาขออนุมัติ
 นั้นไม่ถูกต้องเลย ที่ถกกันนี้เสนอให้สภาบริหาร สภาทำอะไรจะออกพระราช
 กำหนดมีเหตุผลหรือไม่เหตุผล ก็เป็นกฎหมายข้อไปโดยสภาไม่มีทาง
 ท้วงติง โดยเหตุที่บทบัญญัติรัฐธรรมนูญฉบับนั้นให้อำนาจฝ่ายบริหารที่จะ
 ออกพระราชกำหนดหรือออกนัยหนึ่ง ทดพระมหากษัตริย์ออกพระราช
 กำหนดเป็นอำนาจอันดีที่ขาดของฝ่ายบริหารก็ได้ ถัดจากฝ่ายนิติบัญญัติไม่มี
 ทางที่จะควบคุมฝ่ายบริหาร เพราะเหตุนี้เหตุรัฐธรรมนูญฉบับใหม่จึงได้มีข้อ
 ความมีบทบัญญัติว่าด้วยหลักการ ที่จะต้องเสนอพระราชกำหนดมารับอนุมัติ
 จากสภาเสียก่อนจึงใช้เป็นพระราชบัญญัติต่อไป สมาชิกผู้เกี่ยวข้องกัน
 ถ่วงถ่วงไม่ได้ แต่ว่าอาจทำความคลุมเคลือให้ได้ ถ้าเขาไม่มีความประสงค์
 ที่จะอธิบายรัฐธรรมนูญ แต่เพื่อปรับความเข้าใจกับท่านสมาชิกผู้เกี่ยวข้อง
 ทั้งหลายเมื่อมีพระราชบัญญัติอนุมัติพระราชกำหนดขึ้นมา ถ้าสภาอนุมัติ
 เห็นชอบด้วยหลักการแต่พิจารณาว่าบทที่ ๑ ที่ ๒ ที่ ๓ จนใช้เป็นพระราช—
 บัญญัตินั้นผลอย่างไร ถ้าสภาไม่รับหลักการแห่งพระราชบัญญัตินั้นผล
 อย่างไร ทั้งนี้เพื่อเป็นที่เข้าใจแจ่มแจ้งก่อนที่จะลงมติกันตามรัฐธรรมนูญ
 บัญญัติว่า พระราชกำหนดที่ได้ตราขึ้นแล้วให้เสนอไปยังสภา ถ้าสภาอนุมัติ
 ก็ให้ใช้เป็นพระราชบัญญัติต่อไป ถ้าไม่อนุมัติพระราชกำหนดก็ตกไปและคำ
 อนุมัติหรือไม่อนุมัตินั้นต้องทำเป็นพระราชบัญญัติ ด้วยเหตุที่รัฐบาลเสนอร่าง
 พระราชบัญญัติขึ้นมาเพื่อขออนุมัติ บทนี้สภาผู้แทนเห็นชอบด้วยร่างพระราช—
 บัญญัตินั้นแล้ว ตกเป็นหน้าที่ของวุฒิสภาที่จะเห็นชอบต่อ ร่างพระราชบัญญัติ

หรือไม่ว่าดูมิได้ เห็นชอบด้วยร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเป็นกฎหมาย
 พระราชกำหนดที่ออกไปแก้ไขเป็นกฎหมายต่อไป ถ้าดูมิได้ไม่เห็นชอบด้วย
 พระราชบัญญัติ ผลก็เป็นว่าร่างพระราชบัญญัติถูกยับยั้งได้ ในกรณี
 เช่นนี้ก็ไม่กระทบกระเทือนถึงพระราชกำหนดที่ออกไป เพราะพระราชกำหนด
 ที่ออกไปแล้วนั้นจะตกไปคือเมื่อพระราชบัญญัติไม่อนุมัติ เพราะฉะนั้น
 ถ้าไม่รับหลักการร่างพระราชบัญญัติ แต่โดยที่ร่างพระราชบัญญัติ
 เป็นร่างพระราชบัญญัติการเงินแล้วก็กลับไปสู่สภาผู้แทน สภาผู้แทนก็หยิบ
 ยกพิจารณาได้ทันที ถ้าสภาผู้แทนยินยอมด้วยมติจึงถือว่าร่างแก้ไขเป็น
 พระราชบัญญัติได้ ก็ถือเป็นเรื่องของการกระทำของสภาผู้แทน แต่ข้าพเจ้า
 คิดว่าดูมิได้สภาจะพิจารณาในเนื้อหาแห่งร่างพระราชบัญญัติประกอบด้วย
 พระราชกำหนดที่ออกไปจะเป็นการสมควรที่จะอนุมัติ คือออกพระราชบัญญัติ
 อนุมัติพระราชกำหนดหรือไม่ โดยไม่จำเป็นจะต้องเป็นห้องโถงสภาผู้แทนจะ
 ยินยอมหรือไม่ยินยอมและพระราชกำหนดจะตกไปหรือไม่ตกไป เพราะหน้าที่
 ของเรา คือพิจารณา ร่างพระราชบัญญัติ อนุมัติพระราชกำหนด ประกอบด้วย
 แต่พระราชบัญญัติกำหนดนั้น ข้าพเจ้าได้ตั้งตัวครบทั้งรัฐมนตรีเงามาทอดย
 ทานก็มีความพอใจ ตามที่ท่านนายกรัฐมนตรีได้ชี้แจงเหตุจำเป็นที่สภา
 ข้าราชการพอฟังได้ แต่ด้วยใจที่จะถ่วงดุลอำนาจรัฐมนตรีด้วยการกระทว
 การคลังได้สอบถามจากผู้เกี่ยวข้องเรื่องยกเลิกภาษี เหตุผลยังบาง
 เหลือเกิน ไม่สามารถที่จะทำให้ข้าพเจ้าปลงใจรับว่าการออกพระราชกำหนด
 หรือส่วนหนึ่งของพระราชกำหนดยกเลิกภาษีนั้น เป็นความจำเป็นและเป็นกร
 ุณและอนันตที่จะต้องออกเป็นพระราชกำหนด ท่านอธิบายว่าการกระทำ
 เช่นนั้นเพื่อความสะดอก เพราะฉะนั้น ออกพระราชกำหนดดังกล่าวก็ยกเลิก
 พวงภาษีเขาไปด้วย ข้าพเจ้าว่าเป็นการกระทำที่ไม่ตรงเจตนารมณ์ต่อ

รัฐธรรมนูญมาตรา ๑๕๑ ที่บัญญัติไว้ซึ่งความจำเป็นของพิจารณา โดยด่วน และกับขอร้องว่า ไม่ใช่ว่ามีบางส่วนด่วนแต่กับเฉยพ่วงไปด้วย กฎหมายบัญญัติว่า ต้องมีความจำเป็นที่จะขอพระราชกำหนดจึงจะออกได้ เพราะฉะนั้นจะต้องจำเป็นทุกมาตรา ทุกส่วนของพระราชกำหนด ไม่ใช่ว่า เมื่อส่วนหนึ่งจำเป็นแล้วท่านเขาไม่จำเป็นมาได้เข้า ถ้าเช่นนั้นข้าพเจ้าขอโทษ ไม่ใช่แก่ตั้งปึกกับรัฐบาต แต่จำเป็นต้องใช้คำว่า ถ้ารัฐสภายอมให้ใช้ พระราชกำหนดเช่นนั้น โดยรัฐบาลซึ่งใช้อำนาจออกพระราชกำหนดในสิ่งที่ไม่จำเป็น ท่านจะยกมาเพื่อความสะดวกไม่ได้ การที่จะถ้าข้าพเจ้าทำเป็น พระราชบัญญัติยกเลิกภาษาพื้นภาษาท่าน ไม่ ท่านเสนอเป็นพระราชบัญญัติ ไม่เห็นเสียหายอะไร ถ้าออกไปไม่เห็นเสียหายอะไร เพราะท่านแถลงมาว่า ถึงขณะนั้นท่านห้ามไม่ให้ออกไป เช่นนั้นมีการเสียหายอะไร คงกับการลด ภาษา การเพิ่มภาษา ความที่ท่านนายกรัฐมนตรีแถลงมา ข้าพเจ้าก็เห็นใจในเรื่องยกเลิกภาษา นถหากจะมีความจำเป็นก็เสนอเป็นพระราชบัญญัติได้ ไม่จำเป็นลงขนาดต้องออกเป็นพระราชกำหนด และเพราะเหตุว่าถ้าเราับหลักการร่างพระราชบัญญัติอนุมัติพระราชกำหนดนี้ไปแล้ว ก็เท่ากับอนุมัติภาพเห็นชอบด้วยการออกพระราชกำหนดทุก ๆ ตัวอักษร ทุก ๆ รายการ และโดยเฉพาะอย่างยิ่ง เห็นชอบด้วยความสะดวกที่ท่านรัฐมนตรีแถลงมา ด้วยเหตุนี้ และโดยเหตุที่อนุมัติมาไม่สามารถจะไปแก้ไขถ้อยคำอะไรในพระราชกำหนดได้ แม้แต่ถ้อยคำ อนุมัติอนุมัติทั้งหมด ถ้าไม่อนุมัติก็ต้องไม่อนุมัติทั้งหมด ก็เมื่อเช่นนั้นแล้ว ข้าพเจ้าเห็นว่าในฐานะที่ข้าพเจ้าเป็นสมาชิก ข้าพเจ้าเสียใจความค้างอยู่ในพระราชกำหนดนี้ ซึ่งข้าพเจ้าไม่สามารถอนุมัติได้ คือที่เกี่ยวกับการเลิกภาษา ซึ่งท่านควรเสนอเป็นพระราชบัญญัติ ไม่ควรถือความสะดวกเขาไปไว้กับพระราชกำหนด แม้ว่าส่วนใหญ่จะเห็นชอบด้วยแต่เมื่อมีมติแบบ ผิดหลักการ ผิดรัฐธรรมนูญ เพราะทำด้วยถือความสะดวก ไม่ใช่ความจำเป็นแล้ว ข้าพเจ้าเสียใจที่ข้าพเจ้ารับหลักการไม่ได้

๑๔.๕๔ น.

จอมพล ป. พิบูลสงคราม นายกรัฐมนตรี : ข้าพเจ้าอยาก
 จะเรียนขอขอบคุณท่านสมาชิกผู้เกียรติที่ได้มาอธิบายรัฐธรรมนูญ และ
 ตั้งใจความว่า ท่านเห็นว่าการยกเลิกอากรนั้น เราไม่ควรจะให้เป็น
 พระราชกำหนด เพราะเหตุที่เราทำอาจจะทำเป็นพระราชบัญญัติธรรมดา
 ก็ได้ เพราะรู้สึกว่าจะไม่เสียหายอะไร ถ้าไปฟังดูตามที่ท่านสมาชิกผู้เกียรติ
 ได้กล่าวความรู้สึกว่าอาจจะจริง แต่การออกภาษ้อากรนั้น ความจริงมันก็
 เป็นเรื่องลำบากน้อยที่จะเข้าใจ ข้าพเจ้าเองก็ไม่ใช่ม้าอาช้เป็นรัฐมนตรี
 การคลังก็อยู่มาหลายเดือนแล้ว ก็ยังรู้สึกว่ายังห่างไกลและต้องใช้เวลา
 นานอยู่เหมือนกัน ขอยกตัวอย่างดีกว่า ถ้าสมมติว่าในการยกเลิกภาษ้ออก
 ออกไปเกี่ยวข้องกับมาตรา ๕ ท่านบอกว่าควรจะทำความธรรมดาได้เพราะมัน
 ไม่เสียหายอะไร ขอประทานเรียนใหม่ดังนี้ ว่าบรรดาภาษ้อกรที่เลิกตาม
 มาตรา ๕ นั้น ท่านต้องเข้าใจว่าโดยปกติแล้วต้องเสียภาษี และในการ
 ต้องเสียภาษ้นั้น ภาษ้อกรออกเป็นพระราชบัญญัติพิกค้อตราภาษ้อกรแต่
 ย่อมแบ่งเป็นหมวดๆ แบ่งออกเป็นประเภทหลายอย่างด้วยกัน ท่านอาจ
 เกิดดูในพระราชบัญญัตินั้น ขอเรียนให้เข้าใจอีกที่วามตรา ๕ ที่ได้ยกเลิกนั้น
 ความจริงถ้าไม่ได้ออกกฎหมายฉบับนี้แล้วจะต้องเสียภาษ้อกรตามธรรมดา ซึ่ง
 ปรากฏในกฎหมายพิกค้อตราภาษ้อกร ท่านว่ายกเลิกก็หมายความว่า
 ว่า ถ้าเดิมสมมติว่าบ่นกระบอกหนึ่งราคาตั้งเข้ามาต้องเสียภาษี ๑๐ บาท
 นนก็หมายความว่า ราคาของบ่นที่จะมาขายในประเทศไทยนั้นต้องรวมทั้ง
 ราคาขายที่ในต่างประเทศ แล้วอีกค่าขนส่งมา เอฟ โอ. บี. ค้อหมายถึง
 ความว่าที่ท่าเรือแล้วอีกค่าใช้จ่าย ซี. ไอ. เอฟ. ทุกกระบอก ค่าขนส่งกับค่า
 อื่นๆไว้กันอะไรต่างๆ แล้วอีกบ่นด้วยค่าภาษ้อกร ๑๐ บาท แล้วค่าใช้จ่ายอื่นๆ
 นั้นจึงจะเป็นราคาที่ตั้งของทวงขายในกรุงเทพฯ ที่ถนนเจริญกรุง ถ้าหากว่า

เราออกกฎหมายฉบับใหม่บอกด้วยเด็กภาษา ก็หมายความว่าอัตราภาษี
 บนกระบอกนมเดิม ๓๐ บาทคงเดิม ครั้นต่อมาออกฉบับใหม่หมายความว่า
 บนกระบอกนมสำหรับราชการทหารก็เลย ๐ บาท (ศูนย์บาท) หมาย
 ความเป็นศูนย์บาท ทนราคาของท่อค่าทราบดีก่อน ถ้าพ่อค้าคนไหน
 ใจดีติดต่อกับเจ้าหน้าที่ใดดวงรู้ไปก่อน เขาก็ส่งเงินเข้ามาโดยที่ขอขายให้
 กับทางราชการราคาเต็มมันต้องบวกภาษี ๑๐ บาท ไปด้วย สมมติว่าเป็น
 ๓๐๐ บาท ถ้าพ่อค้าคนไหนใจดีหน่อยรู้ว่าจะยกเด็กภาษาก็คือ ๓๐ บาทนี่ออก
 หมายความว่าพ่อค้าคนไหนต้องก็จะขายมันในท้องตลาดมันใครว่าค่าถูกกว่าพ่อค้า
 คนหนึ่ง ๓๐ บาท ถ้าคนไหนขาย ๑๐๐ บาท พ่อค้าคนไหนต้องก็จะขายได้
 ๕๐ บาท เมื่อเป็นเช่นนี้ความเป็นธรรมจะมีได้อย่างไรแก่ประชาชน เพราะ
 เหตุว่าประชาชนนมหนักหนาทในการเสียภาษีอากรให้รัฐบาล และในการเสีย
 ภาษ้อากรให้รัฐบาลนั้นจะต้องเป็นธรรมแก่สังคม และทุกคนก็ได้รับความ
 เป็นธรรม และความเป็นธรรมเกิดขึ้นมาจากสิ่งหลายอย่างจากคัวบ
 กกฎหมาย จากรูปปฏิบัติ จากความฉลาด จากกรรมเพื่อนฝูงมาก
 เพราะฉะนั้นจะเห็นได้ว่าเด็กภาษานั้น ก็จำเป็นจะต้องประกาศเป็นพระราช
 กำหนดเป็นความลับด้วย ประการหนึ่งให้มีให้คนใดคนหนึ่งเขาเปรียบกัน
 ในทางการค้า เพราะฉะนั้นในพระราชบัญญัติที่ติดต่ออัตราภาษีศุลกากรจึงได้
 วางในประเภทหนึ่ง เรียกว่ายกเว้นภาษีสกุลกากร แต่อีกมีในประเภท
 ชนิดอัตราไว้เช่นเดียวกัน แต่ไม่ได้กำหนดไว้ว่าจะเสียภาษีเท่าใด เพราะ
 ฉะนั้นข้าพเจ้าจึงขอเรียนว่ามันเกิดด้วยความจำเป็นเช่นนี้ เพราะฉะนั้นในตัว
 กฎหมายเดิมและที่เสียแก่ ๆ กันมาทุกครั้งทุก ๆ ครั้งก็ดี แม้แต่ในการยกเด็ก
 ภาษจากจำนวนหนึ่งที่จะเสียศูนย์หมกตาม เราจะต้องทำเป็นความลับ และ
 ความลับในการออกกฎหมายก็คือพระราชกำหนด

สำหรับปัญหาปลัดกฤษฎีกาของทางออกข้อหนึ่งเคยจดด้วยพนักบิดาน นน

LIRT

ก็เป็นถ้อยแถลงภาษาเหมือนกัน ท่านก็บอกว่าไม่ควรที่จะทำเป็นพระราชกำหนด เพราะไม่เห็นเป็นเรื่องที่จะตั้ง ไม่เห็นมีอะไรจะเสียหายประการใดอันนักเป็นความจริง ถ้าหากว่าพูดถึงแค่นี้กับท่าน ซึ่งเขตอำนาจรัฐบาลได้มักอยู่โดยไม่ให้ส่งออกไป แต่ว่าขอเรียนว่าในกฎหมายเกี่ยวกับอัตราพิภคภาษอากรของศุลกากรนั้น ผมเรียนแต่ความประเภทละหมวด และประเภทต่าง ๆ นั้นเข้ารวม การที่จะถือเสียภาษีในพิภคอัตราอย่างเดียวกันได้ในประเภทเดียวกัน เพราะฉะนั้นในประเภทเกี่ยวกับหมาก ฟัน ไม้ เหล่านี้ผมเข้าใจว่าจะอยู่ในประเภทเดียวกัน และเสียภาษีอย่างเดียวกัน เพราะฉะนั้นเมื่อเราจะเด็กภาษามากซึ่งกำลังจะให้ส่งออกไปได้ในเวลานี้ อยู่ในช่องเดียวกัน บนทศเดียวกัน อย่างนั้นก็เลยไปด้วย จึงต้องประกาศออกไปตามทศที่รวบรวมเรียนมาน

๑๖.๑๒ น.

พระยาอรรถการยันทนุ : ข้าพเจ้าคิดว่าโดยที่พระราชบัญญัติพระราชกำหนดฉบับนี้เป็นกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการเงิน ถึงแม้ว่าผู้ผลิตจะไม่รับผลกระทบแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ข้าพเจ้าเชื่อว่าถ้าผู้แทนคงจะหยิบยกขึ้นมาพิจารณาใหม่และคงจะผ่านไปได้ แต่ว่าผู้ผลิตจะรับผลกระทบหรือไม่ ข้าพเจ้าคิดว่าเราไม่ควรจะคิดถึงผลอันนั้น ผลอันนั้นจะเป็นประการใดก็ตามแต่ต้องคิดถึงผลกระทบว่าเป็นการสมควรหรือไม่ ที่เราผู้ผลิตโดยเฉพาะที่จะร่างกฎหมายนี้ ถ้าเราเห็นว่าร่างกฎหมายเป็นร่างกฎหมายซึ่งถ้าเรารับไปแล้วจะเป็นตัวอย่างไม่ดีไปข้างหน้าแล้ว ข้าพเจ้าคิดว่าผู้ผลิตไม่ควรจะรับผลกระทบ เพราะฉะนั้นตามที่ได้อภิปรายมาแต่ผู้ผลิตข้อสำคัญอยู่ ๒ ข้อที่ผู้ผลิตไม่ควรจะรับผลกระทบ ข้อ ๑ ผู้ผลิตเห็นว่าในการยกเด็กภาษานั้นไม่จำเป็นต้องมาออกเป็นพระราชกำหนด ออกเป็นพระราชบัญญัติก็ได้ อีกข้อหนึ่งก็คือ ๕ มาตรา คือข้าพเจ้าเองของใจว่า คือในมาตรา ๕

LIRT

ที่ยกเงินไม่เก็บภาษี อย่างว่าของที่ให้ออกไปนั้นเป็นของตามที่ถูกบันทึก
 ประเทศที่อยู่ในองค์การของสหประชาชาติไม่ต้องเก็บภาษี หรือว่าของที่ตั้ง
 เข้ามาโดยไม่มุดค่าตอบแทนเพื่อการกุศลไม่เก็บภาษี อันนั้นข้าพเจ้าเห็นว่า
 ไม่มีความจำเป็นที่จะมาออกเป็นพระราชกำหนด นึกมอຍต้องขอสำหรับใน
 ข้อแรกก็บอกว่าในการที่จะปลดภาษีคือเลิกภาษีที่สมาชิกของใจ ว่าไม่จำเป็น
 ต้องออกพระราชกำหนดนั้น ข้าพเจ้าเห็นพ้องด้วยกับคำชี้แจงของรัฐบาล
 ต้องแน่ใจว่าจะเป็นเรื่องลดภาษีกตามและจะไม่เก็บภาษีที่เก็บอยู่แต่ก็ตามเป็น
 การสมควรออกเป็นพระราชกำหนด เพราะเหตุว่าถ้าอภิปรายในสภาแล้ว
 ผลเสียหายอาจมีอย่างท่านนายกรัฐมนตรีกว่า แต่ข้าพเจ้าของใจมาตรา ๕ นั้น
 ท่านนายกรัฐมนตรไม่ได้บอกเลย ถ้าท่านนายกรัฐมนตรชี้แจงบ้างข้าพเจ้า
 อาจจะหายความข้องใจก็ได้ ข้าพเจ้าเห็นอย่างนั้น คือในมาตรา ๕ นี้เมื่อ
 ท่านชี้แจงได้ว่าถ้าไม่มาตรา ๕ นี้แล้ว คือกฎหมายของรัฐบาลฉบับนี้ทรม
 ภาวต่าง ๆ จะไม่บรรลุผลไป นั้นข้าพเจ้ายอม จำเป็นที่จะต้องออกพระ
 ราชกำหนด แต่ถ้าหากว่ามาตรา ๕ นี้สมควรจะไม่เหมาะแก่การที่จะเสนอ
 เป็นกฎหมายแล้ว พระราชกำหนดที่ท่านประสงค์จะขึ้นภาษนั้น สามารถ
 ดำเนินการประสงค์ของท่านได้แล้ว ข้าพเจ้าคิดว่ารัฐบาลโดยโอกาสเอาสิ่ง
 ที่ไม่จำเป็นจะต้องใช้ใน พระราชกำหนด ที่สภาวิหคกการแล้ว กวดภายใน
 หน้าถ้าเกิดจำเป็นอะไรอย่างหนึ่ง รัฐบาลก็เอาสิ่งที่ไม่จำเป็นออกพระราช
 กำหนดไป หากเกิดขึ้นแต่ยังไม่ถึงปฏิบัติ เช่นนั้นข้าพเจ้าคิดว่ามีผลเสีย
 หายมาก เสียหายอะไร คือมาตรา ๕ นี้ถ้าหากว่าท่านจะได้เสนอมาเป็น
 พระราชบัญญัติแล้ว สภาทั้งสองสภา ได้มีโอกาสพิจารณาว่า ข้อความที่
 เสนอมา เป็นการสมควรหรือไม่ ที่จะยกเงินให้ แก่ของที่ตั้งให้สหประชาชาติ
 เป็นต้น คือมีความสมควรที่จะเคมเขาไป อย่างนั้นเป็นความจริงที่จะต้อง
 พิจารณาโดยถ่วง ชั่งสภาวะจะได้มีโอกาสได้ แต่ท่าน เอาได้เข้ามาแล้ว เช่นนั้น

แต่จะไม่มีโอกาสเลย เพราะฉะนั้น การที่สภาจะยอมให้รัฐบาลเอาสิ่งที่ไม่จำเป็นได้เข้ามาแล้ว ยอมให้ผ่านไป จะเกิดผลไม่ดีต่อไป และจะเป็นตัวอย่างในภายหน้า เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอให้รัฐบาลได้โปรดขยับออกครึ่งหนึ่ง เพื่อให้สภามองเห็นว่าถ้าไม่มีมาตรา ๕ แล้ว พระราชกำหนดคนจะใช้ไม่ได้ล้มประสงค์ เราก็จะรับหลักการได้ แต่ถ้ารัฐบาลขยับไม่ได้ ข้าพเจ้าอยากจะทำชดเชยให้สมาชิกในสภามองรับหลักการเพราะว่าเอาสิ่งที่ไม่จำเป็นได้เข้ามา

๑๖.๐๗) ๒.

นายสง่า วรณดิษฐ์ : เท่าที่ท่านสมาชิกผู้เกี่ยวข้องทั้งลงไป เวลาที่ท่านกล่าวถึงมาตรา ๕ เฉพาะในมาตราที่ข้าพเจ้าไม่ขอแก้ไข จะขอแก้ไขเฉพาะที่ท่านสมาชิกที่กล่าวมา คือตามที่ท่านได้กล่าวมาเดอนอนความจำเป็นจึงออกพระราชกำหนดได้ แต่ถ้าหากว่าไม่จำเป็นก็ควรจะออกเป็นพระราชบัญญัติ ทนสมเห็นความจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับชาวอิสลามและชาวมุสลิม ชาวประมงเป็นอย่างยิ่ง ในเรื่องการจำเป็นที่ท่านนายกรัฐมนตรีได้ตอบแล้วว่าพวกประชาชนที่ถือโอกาสซื้อขายหรือถวาคา แต่ถึงเวลานี้ยังไม่เป็นข้อขัดแย้งสำหรับสภานี้ เพราะเหตุว่าในฐานะที่ผมเป็นพ่อค้าจะรู้จักการวิโหวตหรือการของพ่อค้าในด้านนี้เป็นอย่างดี ในกรณีผมเรียนถึงความจำเป็นดังนี้ ถ้าหากว่าเราออกเป็นพระราชบัญญัติมา พระราชบัญญัตินั้นก็จะถึงสภาต่างก็โอเฮ้หลายสิบวัน กว่าจะถึงสภานักก็โอเฮ้หลายสิบวัน แล้วพระราชกำหนดคนเท่าที่รัฐบาลกำหนดว่าอัตราอย่างนั้น อย่างนั้นตักจะต้องมีการแปรญัตติออกก็ยังไม่แน่ ในที่สุดก็ยังไม่แน่ว่าพกดอัตราเท่าไรแน่ ในโอกาสเช่นนี้จะเห็นโอกาสให้พ่อค้าประชาชนถวาคากัน ในที่สุดการถวาคากันซึ่งสภานี้คงจะทราบด้วยแล้วคำที่ประกาศถึงสภานี้มีอะไรก็ตามเกิดขึ้น ถวาคาอะไรเหล่านี้ ถวาคาแต่ชาวอิสลามชาวประมงเท่านั้น ทนพ่อค้าทั้งหลายก็จะถือโอกาสบอกล่า โอ คือไปนภาษาจะถวาคา โดยถือโอกาส

เป็นจะต้องยกเว้นภาษาไทย เช่นขององค์การยูเนสโก หรือ เอฟ.เอ.โอ. ซึ่งเป็น
 สัญญาที่เราปฏิบัติอยู่ ทนไม่มติญญาหรือมติกฎหมายรัฐบาลก็ไม่สามารถจะ
 ยกเว้นภาษาไทยได้ ทนออกหนังสือหากว่ากระทำโดยพระราชบัญญัติโดยวิธี
 ทางธรรมดาโดยออกเป็นพระราชกำหนดซึ่งเก็บเป็นความลับเท่านั้นแต่โดย
 หายทำนองเดียวกัน คือพจนานุกรม หรือเอฟ.เอ.โอ. หรือชุดที่ไม่ได้อยู่ในต่างประเทศ
 ก็คืออยู่ในประเทศไทย ในการที่จะตั้งเขาของเขาเหมือนกันคนไทย
 เหมือนกัน เพราะฉะนั้นการที่จะตั้งของกับพจนานุกรมอย่างเดียวกันก็ควรจะ
 จะตั้งของกึ่งทางรวมหรืออาจตั้งพจนานุกรมเมืองนอก ทนออกหากว่าคนทั่วไป
 จะไม่ต้องเสียภาษาเขาก็คิดว่าราคาถูกกว่า ถ้าคนไม่รู้ว่าจะเสียภาษาอันไหน
 มติสภาฯจะไปดูก็เป็นความแตกต่างในราคาต้นคำของพจนานุกรม ๒ คน เช่น
 เดียวกันคนทั่วไปก็คิดว่าถูกกว่าก็ได้ หมายถึงความจำเป็นให้คนทั้งหลาย
 ออกเสียก่อนแก่คิดราคาของพจนานุกรม ทั้งเล่มมีโอบุสตั้งของ งานที่ต้องได้
 คิดว่า ถ้าคนที่ไม่รู้ได้ราคาของพจนานุกรม ผู้ประกอบการหนึ่ง ถ้าหากว่าของหนัก
 ถึงกรมศุลกากรมาอยู่ในโลกตั้งแต่จะต้องเสียภาษี ถ้าขนถ่ายต้องเสียภาษี
 ของที่อยู่ในโลกตั้งแต่ยังไม่เอาออกไม่ต้องเสียภาษี ถ้าออกจึงจะเสียภาษี เรา
 ถือตามหลักเป็นเช่นนี้ซึ่งเราถือตามหลักศุลกากรว่าโลกตั้งนับเท่ากับเรือ ถ้า
 ไม่เอาออกจากเรือก็ไม่ต้องเสียภาษี ทนกฎหมายอย่างธรรมดาของบางส่วน
 ที่อยู่ในโรงภาษแต่ก็ไม่เสียภาษี เพราะฉะนั้นการออกกฎหมายใหม่ เพราะว่าถ้า
 กฎหมายใหม่จะออก แก่กรอกกฎหมายใหม่ ของสำนักงานจะมากมายน้อย
 ก็ตาม ก็ยังไม่ต้องเสียภาษี ซึ่งคนที่ได้รับหมายข้อความว่าสิทธิของกฎหมาย
 ก็กลายเป็นยื่นหนังสือไป คนที่ส่งของมาแต่ก็ขาดทุน และเข้ามาแต่ก็มาคน
 อยู่ในโลกตั้งไม่ออก รอได้ ๒ เดือนโลกตั้งเต็มเพราะต้องรอกฎหมายฉบับ
 ก็ไม่ต้องเสียภาษี เพราะฉะนั้นจึงขอออกกฎหมายนี้ด้วย ในแง่พจนานุกรมเขา

จะเอาเปรียบได้เพราะพ่อค้าใจคาใจ ก็ได้ของถูก ของที่อยู่ในโลกตั้งกรอ
กฎหมายของกษัตริย์อันนั้นไม่ได้ออก เมื่อประกาศกฎหมายนี้เสร็จแล้วก็จะ
ไม่ต้องเสียภาษาราคากฎกฏกันไปได้ เป็นการไม่ให้ ความยุติธรรมอย่าง
กระผมคิดว่าควรจะออกเป็นพระราชกำหนดโดยด่วน

๑๖.๑๖ น.

พระยาอรรณการยนิพนธ์ : ข้าพเจ้าขอขอบคุณท่านนายกรัฐมนตรี
ที่ได้พยายามรณรงค์ในเรื่องนี้ ตามที่ท่านได้ชี้แจงข้าพเจ้าก็เสียใจที่จะคิดว่า
ข้าพเจ้าไม่เห็นพ้องด้วยก็ด้วยเหตุที่ว่าท่านจะเสนอมตรา ๕ มาในรูปพระราช
บัญญัติแล้ว ท่านบอกว่าจะมีทางเสีย ๒ ประการ ประการต้นในการตั้งของ
ระหว่างพ่อค้ากับผู้ที่ต้องทำของ เพราะเขาว่าจะไม่ต้องเสียภาษแต่ก็คิด
อัตราอย่างหนึ่ง จะเสียภาษก็คิดอัตราอย่างหนึ่ง ถ้าไม่เสียเป็นช่วงต
จะคิดอัตราได้ถูกต้อง ถ้าจะเสนอเป็นกฎหมายมาแล้วของที่อยู่ศตถากรผู้
ที่ตั้งก็จะไม่ไปรับ เพราะจะขอให้กฎหมายออกเสียก่อนจึงไปรับมาจะได้ไม่
ต้องเสียภาษี การเสนอกฎหมายมีความเป็นห่วงเช่นนั้น บัญญัติได้ภาษียกเว้น
ยกเว้นเฉพาะรายได้ตั้งขึ้นใช้พระราชบัญญัตินี้ เราบัญญัติได้เพื่อเราจะมีทาง
ตั้งกฎหมายได้ นี้ไม่มีความจำเป็นที่จะเอาได้ในพระราชกำหนด ที่ไม่
มีความจำเป็นอย่างนี้

๑๖.๑๗ น.

พระยาอาณาจักรบริบาล : ข้าพเจ้าได้มีความวิตกมานานแล้วว่า
การภาษศุฎถากรจะเป็นการลดภาษกัต เด็ดภาษกัตหรือเพิ่มภาษกัตต้อง
ออกโดยฉะพระราชกำหนดทงนั้น เพราะเหตุใด ถ้าไม่ออกขณะนั้นจะเกิด
ขึ้นบ้างกันในตลาดเพียงไหน สัมมัตติว่าเด็ดภาษถ้าเราจะเห็นว่าจะออกเมื่อไรก็ได้
ไม่ใช่ความจริง ทำให้ตลาดปั่นป่วนได้ ดังทนายทงแจ้งข้าพเจ้าเห็นเป็นการ
ถูกต้อง คนที่ไม่เคยคุ้นก็จะคุ้นขึ้นมา คนที่ไม่ต้องการจะซื้อ หรือคนที่

ไม่ขาย ก็ขายขึ้นมา เมื่อเกิดความปั่นป่วนจนคนแดงทำไม่จริงไม่ออก
 พระราชกำหนด ข้าพเจ้าเชื่อว่าไม่เฉพาะของไทย ท่อนเขาคืออย่างนี้ การ
 ตัดภาษาการเด็กภาษาเพิ่มภาษาต้องออกโดยไม่ไหวคือ ส่วนที่ตามด้มาซึ่งผู้
 มีเกียรติคนหนึ่งบอกว่าถ้าหากว่าออกอย่างนี้แล้ว มาตรา ๕ ก็ไม่พิจารณา
 หรือควรจะยกเว้นหรือไม่เป็นความจริง แต่เรามาพิจารณาเฉพาะเรื่อง
 เสียก่อน ท่านบอกว่าจะเป็นตัวอย่างสำหรับหลัง ๆ คอไป ข้าพเจ้าเห็นด้วย
 แต่เฉพาะมาตรา ๕ เสียก่อน ฉะนั้นการรื้อมาตราหรือไม่ ถ้าหากว่าไม่
 เป็นการรื้อมาตราแต่มาตราแต่ที่เราจะรื้อมาตรา ข้าพเจ้าขอออกตรงหนึ่ง
 ว่าการตัดภาษาการเด็กภาษาเพิ่มภาษาต้องออกจนจึงจะออก ถ้าปล่อย
 ให้รอดวงหนามแปรญัตติการตั้งกรรมการ ศาลก็จะปั่นป่วนกันเพียง
 ไหนเราย่อมรู้ดี ข้าพเจ้ากลัวว่าเช่นนั้นก็ให้เขาใจกันทุกคน และ
 ที่ท่านนายกต่างมาโดยละเอียดต่อแสดงท่านก็ควรจะพอใจกันได้

๑๖.๑๕ น.

จอฬ ป. พิบูลสงคราม นายกรัฐมนตรี : อนุมัติขอ
 กราบเรียนท่านเจ้าคุณธรรมการุญฯ หน่อย อนุมัติมาจนสุดแต่เพื่อ
 เข้าใจในการจะตัดภาษาหรือการจะเด็กภาษาก็คือ อนุมัติว่าเหมือนกับการ
 ตัดภาษาเหมือนกันคือเช่นข้างเดิมเก็บ ๑๐ บาทแต่ลดลงมาแค่ ๕ บาท
 เท่ากับออกพระราชกำหนดซึ่งทุกท่านยอมรับของ แต่ว่าถ้าเพิ่มแค่ ๑๐
 บาทเป็น ๑ บาทก็เปลี่ยนอัตราภาษีของออกพระราชกำหนด ทนถ้าออก
 ๑๐ บาทแต่เก็บ ๑ บาท ก็ต้องออกเป็นพระราชกำหนดเหมือนกัน คือว่า
 เหมือน ๆ กัน ทนถ้าเป็นการเปลี่ยนแปลงเด็กภาษามาตรา ๕ ก็ต้องเด็กไม่
 เก็บภาษี ซึ่งของต่าง ๆ เหล่านี้แต่เดิมเก็บภาษ้อยู่ในหมวดอื่นประเภทอื่น
 หนึ่ง มนุษย์แล้ว ต้องเก็บภาษีและบางคนเราบอกว่าเป็นเก็บอยู่เท่า
 คุ้มกันเขาตนเอง เราไม่เก็บ ทนเมื่อหากว่าเปลี่ยนจาก ๑๐ บาทมาเป็น

๕ บาท ถ้าเปลี่ยน เขาวิ่งวงหน้าตาดับบ่งจน อย่างที่ท่านเจ้าคุณ
อาณาจักร ๖ ได้กล่าว เปลี่ยนจาก ๓๐ บาทเป็นศูนย์บาทกับหนึ่งบาท
นอกจากนั้นท่านบอกว่า คอหมายความว่า ถ้าออกกฎหมายบอกว่ากำหนดเป็น
บทเฉพาะกาลของที่เหลืออยู่ในโลกคงจะต้องเสียภาษ่นักยากแก่ท่านจิวมาทศย
ซึ่งอยู่ที่โลกคงไม่ใช่บ่อยๆ เรือดำหนึ่งเข้ามาใกล้กับ ทรอยกัน มันคงอยู่
เยอะแยะ ผมคิดว่าอัตราอันเดียวกัน

นาวาเอก หม่อมเจ้าพรปรีชา กมลสาสน์ : ผมคิดว่าพูดกันมา
นานแล้ว ขอให้ลงมติ

มีสมาชิกรับรอง

ประธานวุฒิสภา : ผู้ใดจะอภิปรายต่อไปหรือไม่ ถ้าไม่มีผู้ใด
อภิปรายต่อไป ข้าพเจ้าขอเสนอให้ลงมติ ผู้ใดเห็นควรพร้อมหลักการในร่าง
พระราชบัญญัติฉบับนี้ โปรดยกมือขึ้น

สมาชิยกยกมือ ๔๑ คน

ประธานวุฒิสภา : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

สมาชิยกยกมือ ๑๓ คน

ประธานวุฒิสภา : เป็นอันว่าพร้อมหลักการ

จอมพล ป. พิบูลสงคราม นายกรัฐมนตรี : พระราช
กำหนดนี้ก็ไม่มีความอะไร หากจะเป็นไปได้ขอประทานเงินเดือนพิจารณา
รอดเดียว

ประธานวุฒิสภา : ความขอรับงบประมาณเดือนพิจารณา รอดเดียว
ได้ ท่านผู้ใดเห็นควรให้พิจารณา รอดเดียว โปรดยกมือขึ้น

สมาชิยกยกมือ ๔๑ คน

ประธานวุฒิสภา : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

ไม่มีสมาชิยกยกมือ

ประธานวุฒิสภา : ไม่เห็นด้วยไม่มี เป็นอันว่าพิจารณารวดเดียว
เลขาธิการอ่าน

เลขานุการรัฐสภา : ร่างพระราชบัญญัติโอนหน้าที่พระราชกำหนด
พิทักษ์ตราศุลกากร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๓ โดยที่เป็นการสมควรอนุมัติ
พระราชกำหนดพิทักษ์ตราศุลกากร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๓ ความความใน
มาตรา ๓๕๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๓ พระราช
บัญญัตินี้ เรียกว่าพระราชบัญญัติโอนหน้าที่พระราชกำหนดพิทักษ์ตราศุลกากร
(ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๓ มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับ ตั้งแต่วัน
ถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป มาตรา ๓ ให้โอนหน้าที่
พระราชกำหนดพิทักษ์ตราศุลกากร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๓

ประธานวุฒิสภา : หมวดวาระที่ ๒ แต่ขี้ พิจารณาวาระที่ ๓
ท่านผู้ใดเห็นชอบด้วยร่างพระราชบัญญัตินี้ โปรดยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือ ๔๘ คน

ประธานวุฒิสภา : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือ ๑๐ คน

ประธานวุฒิสภา : เป็นอันว่าเห็นชอบ ก็จะปฏิบัติตามรัฐธรรมนูญ
หมวดระเบียบวาระแล้ว เด็กประชุม

